

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**EBU HANZALA
CEM TORAMAN
FERHAT CURA
ÖZCAN YILDIRIM
YİĞİT İNAN
KEREM ÇAĞLAR**

T.C OKULLARI ÜZERİNE

DERLEME

Özgür El-Endisi

“Küfrün Karanlıklarından, Vahyin Aydınlığına...”

islamiekitap.blogspot.com

facebook.com/UCRETSİZ İSLAMİ E-KİTAP İNDİR

know this. She never
mistakes herself. Oh,
now, as she came up
to a place where she
to her home, she laid
down and then look-
ed a little bush and loo-
ed the Green Meadows to
way was clear. She
Bowser the Hound wa-
up. She had seen Farmer
and Farmer Brown's boy
in the cornfield, so she ha-
ing to fear from them.
Looking over to her door
she saw Reddy Fox look-
sun, and then she saw some-
else, something that made her
[84]

Tağutlara Kulluğun Modern Mabedleri

Daha çocuk yaştan insanlara kendi uydurdukları dinlerinin esaslarını öğretiyor, ilahlarını sevdiliyor, güçlerini ispat ediyorlar. Sevgi, tazim, övme suretiyle her yere diktikleri putuna ve resmine boyun eğdiriyorlar.

Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd, Rasûlü'ne salat ve selam olsun...

Allah *subhanehu ve teâlâ* insanı kendisine kulluk etsin diye yaratmıştır. Tüm güzel isimlerin ve kemal sıfatların sahibi olarak kulluğu hak eden Allah'tır... O'nun tek ve hak ilah oluşunun manası da budur. Dinin özüne kelime-i tevhi-di sembol kılmıştır. Kelime-i tevhid, ilah olarak, yani mabud olarak Allah'ın birlenmesi ve O'nun *subhanehu ve teâlâ* dışında ibadet edilen sahte ilahların ve taşutların reddedilmesidir...

"Yoksa onlar, yerden birtakım ilahlar edindiler de, onlar mı (ölüleri) diriltecekler?"¹

"Andolsun, biz her ümmete: 'Allah'a kulluk edin ve taşuttan kaçının' (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik."²

"Andolsun biz Nuh'u kendi kavmine (toplumuna) gönderdik. Dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur.'"³

"Ad'a da (toplumuna da) kardeşleri Hud'u (gönderdik.) (Hud, kavmine:) 'Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hala korkup-sakınmayacak mısınız?' dedi."⁴

"Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) 'Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur.'"⁵

"Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur.'"⁶

Tüm Rasûller bu davetle yollandılar... Onlar ibadetin sadece Allah'a yapılmasını söyleseydiler, kavimleriyle aralarında yaşanan düşmanlık Kitap ve sünnette zikredilen boyutlara ulaşmazdı. İbadetin yalnızca Allah'a yapılmasını, onların dışında insanlar da söylemişti. Ancak onlar aynı nefreti ve düşmanlığı görmemişlerdi. Örneğin, Zeyd bin Amr bin Nufeyl, Varaka bin Nevfel gibi hanifler sadece Allah'a ibadet ediyor, kullukta O'nu *subhanehu ve teâlâ* birliyorlardı... Rasûller bu noktayla beraber 'O'nun dışında ibadet edilen insan ve putların' batıl olduğunu, onları reddettiklerini ve onlardan uzak olduklarını haykırmışlardı. Düşman edinilmelerinin nedeni de buydu. Onlar *aleyhimusselam*: Allah dışında saygı duyulan, adak adanılan, dua edilen, korkulan, belirlediği yasalara tabi olunarak ibadet edilen atalar(!) ve onların putlarına kafa kaldırmışlardı. Öyle ki, bunları reddetmeyi getirdikleri mesaja tabi olmanın ilk ve olmaz şartı sayıyorlardı...

1. 21/Enbiya, 25

2. 16/Nahl, 36

3. 7/Araf, 59

4. 7/Araf, 65

5. 7/Araf, 73

6. 7/Araf, 85

"Artık kim tağutu inkar edip Allah'a inanır-
sa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun
kopması yoktur"⁷

"Tağuta kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a
içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır,
öyleyse kullarıma müjde ver."⁸

İnsanları kendilerine kul kılıp, yeryüzünde
büyüklenmek isteyen tağutlar hep olagelmıştır.
Nerede hak sancağı dalgalanmışsa orada statü
ve imkanlarını kaybedeceklerini düşünen kirli
eller, o sancağa düşmanlık etmişlerdir. Rasûller
aleyhisselam insanları Allah'a davet edip 'kula kullu-
ğa' son vermek için geldiler. Herkes Allah'ın hü-
kümleri önünde eşittir. Ancak üstünlük, O'na
kulluk oranındadır. Kim Allah'a *subhanehu ve teâlâ* en
iyi kulluk yaparsa, Allah nezdinde en faziletli
odur.

"Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanı-
nız, O'ndan en çok korkanınızdır."⁹

Bu üstünlük Allah katında olandır. Dünya
hükümünde, emirler ve nehiyeler kapsamında en
üstün/müttaki olanla, en düşük/fasık aynı ko-
numdadır. Hiçbir statü insanları Allah'a kulluk-
tan muaf kılmaz.

İnsan fitratıyla baş başa kalıp, tefekkür et-
tiğinde Allah'a karşı sorumluluklarının olacağı
sonucuna ulaşması kaçınılmazdır. Nasıl böyle
olmasın ki!! Şu koca kainatı yaratan, her şeye en
mükemmel şekilde düzen veren, yaratma, var
etme ve şekil vermede akılları hayrete düşüren;
tüm kainatı kendine musahhar kıldığı insanı
başiboş mu bırakır?

Veya küçük-büyük her şeyi belli bir ölçü ve
kanun içinde yaratan kainatın meyvesi ve anla-
mı olan insanı unuttur mu?

Bunları anlamak için Rasûle ve vahye ihtiyaç
yoktur. Bunlar fitratın ve selim aklın gerektir-
dikleridir. Ondandır dolayı hüccet ulaşmasa dahi,
Allah'tan başkasına ibadet edenler, O'na *subhanehu
ve teâlâ* şirk koşanlar müşrik kabul edilmiştir.

"Hani Rabbin, Ademoğullarının sırtlarından
zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine

7. 2/Bakara, 256

8. 39/Zümer, 17

9. 49/Hucurat, 13

karşı şahitler kılınmıştı: 'Ben sizin Rabbi'niz değil
miyim?' (demişti de) Onlar: 'Evet (Rabbimiz'sin),
şahit olduk' demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü:
'Biz bundan habersizdik' dememeniz içindir.
Ya da: 'Bizden önce ancak atalarımız şirk koş-
muştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşa-
ğız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı
bizi helak mı edeceksin?' dememeniz için. İşte
biz ayetleri böyle birer birer açıklarız, umulur
ki dönerler."¹⁰

İnsanları kendilerine kul kılan, yeryüzünde
haksız yere büyüklenen tağutlar; insanların bu
hakikatleri düşünmelerini istemezler. İnsanla-
rın durup düşünmesi onlar için felaketin baş-
langıcıdır. Bunun için birçok yola başvururlar.
Bu yöntemleri şu başlıklar altında ele alabiliriz.

1. İnsanların kendilerine ibadet edecekleri
bir din uydurmak.

2. İnsanların eğlence/lehv/lağv ile oyalayıp,
onları düşünmekten alıkoymak.

3. İnsanlar ile Rasûllerin *aleyhisselam* daveti ara-
sında engeller oluşturmak.

Kur'an; tüm tağutların prototipi ola-
rak Firavun'u ve onun sistemini zikretmiştir.
Rasûllerin davetleri birdir. Çünkü kaynakları
ortaktır. Bunun gibi tağutların yöntemleri de
birdir. Onlar da ortak kaynaktan beslenirler.
Cinni şeytanların onlara vahyettiği doğrultuda
hareket ederler.

Firavun kendisine ibadet etmeleri için bir
din uydurmuştu. Bu dine göre mülk Firavun'a
aitti, her şeyin sahibi oydu. Her şeyin en doğ-

10. 7/Araf, 172-174

rusunu da o biliyordu. Öyleyse onları yediren ve mülkünde barındıran olarak, onların Rabbi de o olmalıydı.

"Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: 'Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?'. 'Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil miyim ki o, aşağı (sınıftan) bir zavallı ve neredeyse (sözü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir'. 'Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?' Böylelikle kendi kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdi." ¹¹

"Sonunda (yardımcı güçlerini) topladı, seslendi; dedi ki: 'Sizin en yüce Rabbi'niz benim.' " ¹²

O bir din ve o dine dayanaklar uydursa da bunun batıl olduğunu en iyi o biliyordu. Öyleyse insanları oyalamalıydı. Onların da hoşnut olup, oyalanacağı bir şey lazımdı. Sihir... Hemen bir kurum oluşturulmuştu. İnsanlar nerede ve ne zaman isterse ulaşabilmeliydiler. Eğlendikçe müptela olacakları, devamını isteyip, bağımlı olarak peşinde koşturacakları şekilde olmalıydı. Günümüz tağutlarının sihri televizyon gibi...

Bundan sonra insanlar ile tevhid daveti arasına girmek kalıyordu. Karalama, tehdit, işken-ce, yurttan sürme, hapis ve katl.

"İsrailoğullarının bizimle birlikte göndermen için (sana geldik).' (Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: 'Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedi mi?' " ¹³

"(Firavun) Dedi ki: 'Şüphesiz size gönderilmiş bulunan elçiniz, gerçekten bir delidir.' " ¹⁴

"(Firavun) dedi ki: 'Andolsun, benim dışımda bir ilah edinecek olursan, seni mutlaka hapse atacağım.' " ¹⁵

"(Firavun) Dedi ki: 'Ona, ben size izin vermeden önce mi inandınız? Şüphesiz, o, size büyüü

öğreten büyüünüzdür; öyleyse yakında bileceksiniz. Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asıp-sallandıracağım.' " ¹⁶

Prototipleri Firavun olan günümüz tağutları da aynı metotlarla insanları kendilerine kullatıyorlar... Onlar da yeryüzünde büyüklük taslıyor, insanları hafife alıp, sömürüyorlar. Firavunun insanları parçalara ayırıp zayıflattığı gibi ¹⁷ insanları işçi, memur, zengin, öğrenci ve yoksul diye gruplara ayırıyor; Türk, Kürt, Laz veya Çerkez diye birbirlerine kırdırıyorlar. Tek amaç onların ve avanelerinin büyükenip, rahat içinde yaşaması... Daha çocuk yaştan insanlara kendi uydurdukları dinlerinin esaslarını öğretiyor, ilahlarını sevdiliyor, güçlerini ispat ediyorlar. Sevgi, tazim, övme suretiyle her yere diktikleri putuna ve resmine boyun eğdiriyorlar. Zira günümüz tağutlarının modern mabedleri okullardır. Kendilerine kul eylemek istedikleri insanlara ölçüler belirliyorlar. İyi ve kötü, umulan rahat yaşam koşulları, kimin insanlar için en doğruyu düşüneceği, en iyi yönetim biçimi, kahramanlık, sevilmesi ve uğrunda ölünmesi gerekenler, kutsallar...

Onun için okullara önem veriyor, eğitimi zorunlu kılıyorlar. Oysa bu Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* değişmez kanunlarına (Sünnetullah'a) aykırıdır. Tağutlar insanların hayrını dilemezler. Onların tek amacı halkları zillet içerisinde kendilerine boyun eğdirmektir... Vakıa da bunun şahididir. Yıllarca zorunlu eğitime tabi tutulan insanların, okul sonrası iş imkanıyla ilgilenmezler. Öğrenme ve anlamaya dayalı bilgi sistemi oluşturmaz, ezbere ve unutmaya dayalı (kendi itiraflarıyla) müfredatla insanların en verimli çağını insanlardan çalarlar.

İlginçtir, okul sonrası umulan faydaların hiç biriyle ilgilenmeyen tağutlar 'okulun kendisiyle' ilgilenirler...

Din düşmanlığı üzerine kurulmuş ve varlığını İslam'ın yönetim biçimi olan hilafete zıtlık esasıyla tanımlayan sistemin okullarında din eğitimi zorunludur.

Çocuğun din eğitiminden muaf tutulması-

"Tağuta kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullanıma müjde ver." (39/Zümer, 17)

11. 43/Zuhruf, 51-54

12. 79/Naziat, 23-24

13. 26/Şuara, 17-18

14. 6/Şuara, 27

15. 26/Şuara, 29

16. 26/Şuara, 49

17. bkz. 28/Kasas, 4

nı isteyen bir baba, mahkemeye başvurmuştur. Danıştay 8. Daire, anayasanın 24. Maddesine dayanak göstererek 'Din eğitimi anayasal bir zorunluluktur' şeklinde bu talebi reddetmiştir. Akıl sahipleri için bu kadarı bile meseleyi anlamak için yeterlidir.

Evet, bu okullar tağutların modern mabedleridir. Orada en büyük tağuta ibadet edilir ve onun kulluk ilkeleri beyinlere kazınır. Aksi halde yeryüzünde büyüklük taslamak adına koca bir halkı perişan eden, on yıllarca fakirlik ve yoksulluk pençesinde kavuran birinin ve onun yaşayan varislerinin eğitime bu denli önem vermesi nasıl izah edilebilir?

Bir Cürmün Kur'an'a Mal Edilmesi

İslam'ın bilgiye ve bilgiyi elde etme yöntemlerine verdiği önem malumdur. İslam'ın ilk emrinin "Oku!" olması kimilerinin cürmüne kalkan olmuştur. Madem İslam'ın ilk buyruğu "Oku!"dur, öyleyse en iyi okuyan Müslümanlar olmalıdır. Bu okullara dünyevi bir iş gibi bakmamalı, Rabb'lerinin emrine ve rızasına muvafakat edilen bir ibadet gibi düşünülmelidir. Dalaletten Allah'a *subhanehu ve teâlâ* sığınırız. 'Neyi oku?', 'Nasıl oku?', 'Kimden oku?', 'Hangi ortam ve şartlarda oku?' Bu sorular ise mehurdur. Oysa bu ayete ilk muhatap olan Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* ne yaptığına bakmak, meselenin nasıl anlaşılması gerektiğinin en kısa yoludur! Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu ayetten sonra ne yaptı? Yahudilere veya Hristiyanlara gidip, onların dinini mi öğrendi? Mekke'li müşriklerin şairlerine gidip şiir eğitimi mi aldı? Daha basiti de, bu emirden sonra 'okuma-yazma' mı öğrendi?

Şayet cevap hayırsa o zaman bu ayeti nasıl-modern mabedlerde tağutlara kulluk pahasına-'zorunlu eğitim'e delil alabiliriz.

İslam'ın okumaya ve ilme önem verdiği inkar edilemez bir gerçektir. İlmi hidayetini, cehli dalaletin sebebi saymıştır. İlmi ve ehlini övmüş, cehli ve sahiplerini yermiştir.

"Allah, gerçekten kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur." ¹⁸

"Allah, sizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır." ¹⁹

Ancak bu övgüler her okuma ve bilgilenme için geçerli değildir. İslam gibi 'adalet ve doğrulukla' tamamlanmış bir dinin, tabilerini sadece "Oku!" lafzıyla baş başa bırakması düşünülmaz.

Hangi Bilgi?

İslam'ın "Oku!" emriyle teşvik ettiği, insanı Rabbi'ne kul kılacak, O'na *subhanehu ve teâlâ* sevgi, korku ve umudu arttıracak olan şeylerdir. Bu ayete ilk muhatap olanların anladığı da buydu. Onun birçoğu bu ayete dayanarak okuma-yazmaya yönelmediler. Allah'ın indirdiği şer'i ayetleri okuyor, kainat kitabı üzere tefekkür ediyorlardı. Ne zamanın dini eğitimi olan ehli kitap araştırmalarına ne de kültürel ve siyasi eğitimi olan edebiyat/şiir, nesep/soy ilmine ya da felsefe/hikmet ve efsaneciliğe yöneldiler. Bu da 'Hangi bilgi?' sorusuna en güzel cevaptır.

Bu okullarda öğretilen bilgi ise, Rasûllerin yıkmayla ve yeryüzünden silme göreviyle geldiği, cahiliyeye ait herşeydir... Öyle ki: 'Şaz bir grup müstesna' ²⁰ müşriklerin çoğunun kabul ettiği 'yaratma, mülk, tedbir' konuları bile ters bu okullarda yüz edilmiştir.

• **Tağutların küfrüne dair bilgiler ve övülme-leri:** Neredeyse okul müfredatının çoğunu bu 'İnkâr edip, kendisinden ve ibadetinden içtinapla emrolunduğumuz tağutların övülmesi ve yüceltilmesi.' teşkil etmektedir.

• **Geçen asrın en büyük tağutu olan halikin(helak olan) ilke ve inkılaplarının**

18. 3/Alî İmran, 18

19. 58/Mücadele, 21

20. İmam Şehristani'nin ifadesiyle

benimsetilmesi: İslam'ın esasları, imanın esasları olduğu gibi, modern cahiliyenin esasları ve amentüsü de vardır. Bu ilke ve inkılaplar cahiliye dininin ve tağuta kulluğun sembolleridir. Bunlar: Egemenliğin Allah'a *subhanehu ve teâlâ* değil halka ait olması (demokrasi), dinin devlete hükmetmeyip ondan ayrı olması (laiklik) ve cahileyinin kokuşmuş mirası olan halkı, milleti ve toprağı kutsamaktır.

- **Yaratma, tedbir(yönetip, düzen verme) Rububiyetin esasıdır: Müşriklerin bu kadarını dahi ikrar etmesine rağmen, bu müfredatta kevnî olaylar tesadüfe, sebeplere nispet edilir. Allah'ın fail ve irade sahibi oluşu ise tek satır dahi geçmez.**

- **Vahyin insan, eşya ve medeniyet tasavvuru ters-yüz edilmiştir: Adem aleyhisselam ile başlayan insanlık, ilkel ve vahşi sıfatlarla anılır. Allah'ın her şeyi öğrettiği Adem aleyhisselam, ismi zikredilmeksizin, cehalet ve vahşiliğe nispet edilir. İslam ve onun egemen olduğu zamanları, karanlık ve geri kalınmış zamanlar olarak tasvir edilir.**

Tüm müfredat –din kültürü de dahil- örnek gösterilse yeridir. Akli selim bir insan İslam'ın "Oku!" emrinden bunları kastetmediğini anlar. İslam'ın "Oku!" dediği bilgi, bu verilen örnekleri batıl gören Hakk'ın bilgisidir.

Bilginin Ortamı

İslam emrettiği bir şeyi orta yerde bırakmaz. Onun sınırlarını en güzel şekilde çizerek, insanların hevalarıyla baş başa bırakmaz. Bir şeyi Allah *subhanehu ve teâlâ* emretmiş olsa dahi, onu istediğiniz ortamda yerine getiremezsiniz. Allah'ın emirlerinin icra edildiği ortamlar da, o emirler gibi temiz olmalıdır.

Namaz Allah *subhanehu ve teâlâ* emridir. Yeryüzünün her yeri 'temiz' olmak kaydıyla bu ümmete mescid kılınmıştır. Bu ise tahsis edilmiş mescidler en şerefli ve Allah'ın en sevimli mekanlarıdır. Mescidler dahi bozuk amaçlarla kuruldu-

ğu vakit orada namaz olmaz.

"Zarar vermek, inkarı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşımı gözlemek için mescid edinenler ve: 'Biz iyilikten başka bir şey istemedik' diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahitlik etmektedir. Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiçbir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever." ²¹

Müslümanlar zarar, küfür ve tefrika üzere kurulmuş bir mabedde, dinin temeli olan namazı dahi kılamazlar. Çünkü temiz olan eylemler, temiz olan mekanlarda rızaya muvafakat eder.

Acaba "Oku!" emrinin icra edileceği –bu cürmü işleyenlerin zannına göre- kurumlar hangi amaç ve hedefler gözetilerek kurulmuştur? Bu sistemin ve kurumların sahiplerinden dinleyelim...

Milli Eğitim Kanunu (Madde 2): "Türk milli eğitiminin genel amacı, Türk milletinin bütün fertlerini, Atatürk ilke ve inkılaplarına ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı, Türk milletinin ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren, ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti olan Türkiye'ye karşı görev ve sorumluluklarını bilen..."

Milli Eğitimin Genel Amaçları (Madde 5): "Milli Eğitim amaç ve ilkeleri doğrultusunda, öğrencilere Atatürk ilke ve inkılaplarını benimsetme, Türkiye Cumhuriyetinin anayasasına ve demokrasinin ilkelerine... İnsan hakları, çocuk hakları, başkalarının haklarına saygı... Birey olma bilinci kazandırabilmektir."

21. 9/Tevbe, 107-108

Şimdi soralım: Neden buralara 'Tağutlara kulluğun modern mabedleri' dediğimiz anlaşıyor mu? Ve bu cürmü "Oku!" emrine mal edenler; bu kurumların "Oku!" emri için münasip yerler olduklarından emin mi?

Sabit bin Dehhak anlatıyor: "Bir adam Allah Rasûlü'ne geldi: 'Ben Buvane muntıkasında bir deve kesmeyi adadım' dedi. Allah Rasûlü: 'Orada cahiliye putlarından, ibadet edilen bir put var mı?' diye sordu. 'Hayır' dediler. 'Öyleyse adağımı yerine getir' buyurdu." ²²

Adak; İslam'ın yerine getirilmesini emrettiği ibadetlerdendir, ancak her mekanda bu emir icra edilmez. İbadet edilen putlardan ve cahiliye bayramlarından temizlenmiş mekanlarda ancak yerine getirilebilir.

Allah'ın "Oku!" emrine binaen okulları imar ettiğini iddia edenlere biz de soralım: Bu emri yerine getirdiğinizi iddia ettiğiniz mabedlerde put ve şirk bayramları var mı?

Şayet varsa; sizler neden orada bulunuyorsunuz? Okul ve put... Okul ve cahiliye bayramları... Kalbinde zerre hayat, vicdanında ise haya olan insanın yüzünün kızarmaması mümkün mü? Buralar puthanelerdir. Bahçe de, sınıfta, koridor da, kitaplar da, dersler de, okul alet ve edevatıda, her yerde büyük tağutun putu vardır. Tazim edilecek şekilde yükseğe asılmıştır. Ve her sabah ona ibadet edilip, bağlılık yemini yapılır. Onun putunun önünde, saygı içerisinde, kıpırdamadan, hep beraber, aynı usûl ve lafızlarla... Yaradan adına, bu ibadet değilse, ibadet nedir? En katı mezhepler dahi namazda üç harekete müsaade etmişken, tek hareketin disiplin ve kınama, bazen de dayak nedeni olduğu bu törenin adı nedir?! Bu ibadet değilse, Mekke müşriklerinin Allah'a yaklaşmak adına, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* salih kulları önünde yaptığı seremoniyi de şirk eylemi olarak adlandırmayın siyer okumalarınızda(!)

Ya bayramlar? Tağutları övdükleri gibi, onla-

rın İslam dinine zarar vermek adına yaptıkları eylemleri bayram ve etkinlik adına kutsarlar... Bu bayramlar, cahiliye bayramları gibi eğlence-den ibaret değildir. Hazırlıklara belli bir zaman önce başlanır, bir plan ve program dahilinde yapılır. Özel geçit takı hazırlanır.

Örnek olması açısından; Cumhuriyet'in kuruluşu bayram olarak kutlanır. İslam aleminin yas günü olması gereken bir gündür oysa... Sembol olduğu şey; İslam'ın yönetimden kaldırılması, yerine beşeri yönetime geçilmesidir. Bu bayram olarak kutlanmaktadır! Tağut bu fiilinden dolayı övülmektedir.

En katı mezhepler dahi namazda üç harekete müsaade etmişken, tek hareketin disiplin ve kınama, bazen de dayak nedeni olduğu bu törenin adı nedir?!!

Bu tağutun helak olduğu gün yas tutulur. Buna yönelik etkinlikler yapılır. 2007 yılının 10 Kasım'ında bir öğretmen çocuklara şu şiiri ezberletmiştir:

Karanlığa güneşsin
Bir sönmeyen ateşsin
Sen ilahlara eşsin
Benim Sevgili Atam

Bu olay bir velinin fark etmesiyle basına yansımıştı. Tabi çocuklar ezberledikten sonra...

Bunda şaşılacak bir şey yoktur. Sistem amacını açıkça ilan etmiş, bunu yönetmelikte belirtmiştir. Yapılan tüm etkinlikler ve müfredat bu doğrultudadır. Şaşılacak olan, işlediği cürmü Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* "Oku!" emrine mal edenlerin halidir.

Bilginin Alınacağı Kaynak

İslam, öğreticilerinin Rabbani olmasını emretmiştir. İlmi elinde bulunduranları "adaleti ayakta tutmak" kaydıyla övmüştür. İlmi, kendini Allah'ın ayetlerini akletmeye, O'ndan korkmaya itenlerden öğrenmeye yönlendirmiştir insanları.

Bu okullarda "Oku!" emrine istinaden çocukların teslim edildiği öğretmenler bu vasıflara uygun mudur?

Kella...! Bilakis aynı okullarda yetişmiş ve çocuklara bu müfredatı öğretip, çocukların

22. Ebu Davud

bu ortamlarda bulunmasına tepkisiz olan insanlardır bunlar. İslami camiadan gelenleri ele aldığınızda 'tağuta memurluk yapan, dilsiz şeytanlar' olduğunu görürsünüz. Kalbinde iman kırıntısı olan birinin 'maaş' için bu münkerata sessiz kalması, körpe çocukların inancının ve ahlakının ifsal edilmesine 'biz olmasak daha kötüler gelir' hassasiyetiyle(!) tepkisiz olması düşünülebilir mi? Acaba daha kötüsünden kasdedilen nedir? Veya daha iyisi? Biri İslam'a göre 'natık(konuşan) şeytan', diğeri 'ahres(dilsiz)'... İyi ve kötü arasındaki fark bu olsa gerek.

Ya ahlak... Yüzlerce insanla beraberlik yaşayan evli(!) bir öğretmenin bunu kitap haline getirmesi... Öğretmen ve öğrencilerle beraber tecavüz ve taciz olaylarına karışan yöneticiler... Ki bunlar basına yansıyanlardır. Dışlanma ve kınanma endişesiyle yaşadıklarını gizleyenler cabasıdır... Buna öğrencilerin arasında yaşanan ahlaksızlıkları da ekleyin...

İslam'ın "Oku!" diye kendinden ilim alınmaya teşvik ettiği öğretmenler bunlar olmasa gerek.

Dinin Bir Kısımına İnanıp, Bir Kısımını İnkâr Edenler

İşlediği tonluk cürmü üç harfe -"Oku!"- mal edenler hakkında biraz düşünmek gerekir. "Oku!" emrine bu denli hassasiyetle yapışan ebeveynler İslam'ın özünden olup, herkesin zaruri bilmesi gereken bunca nassı neden görmezden gelirler? Sadece Allah'a ibadet, tağutları red ve onlara ibadetten içtinap, onlara ve kullarına buğz, onlardan ve kullarından ayrışma, cahiliye örf, adet ve geleneklerinden sıyrılma... Yüzlerce, binlerce ayeti üç harfli bir ayetin gölgesinde kartartmaya çalışırlar...

Kur'an bu davranış için:

"...Yoksa siz, kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır..."²³

Bu ayetin tamamı ise konumuza ışık tutar.

Bu tehdit belli bir davranış üzerine İsrailoğullarına yönelik söylenmiştir. Şöyle ki:

"Hani sizden 'Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın' diye mi-sak almıştık. Sonra sizler bunu onaylamıştınız, hala (buna) şahitlik ediyorsunuz. Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." ²⁴

Allah *subhanehu ve teâlâ* Yahudilere birbirleriyle savaşmayı, birbirlerini yurtlarından çıkarmayı haram kılmıştı. Onlar Medine'de dünyevi çıkarlarından dolayı bu yasağı çiğnediler. Kimi Yahudi kabilesi Evs'lilerle ittifak kurdu, kimi Hazreçlilerle... Evs ve Hazreç savaştığında her Yahudi kabilesi, müttefikleriyle beraber savaşa giriyordu. Karşılıklı savaşmış, birbirlerinin kanını dökmüş oluyorlardı. Savaş sonucunda esir olanları ise Tevrat'ın hükümlerine göre kurtarıyorlardı. Oysa Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yasağını çiğnedikleri için bu sonuçla karşı karşıya kalıyorlardı. Yani; önce Allah'a isyan ediyor -dünyevi çıkarlar uğruna- başlarına gelen sonuçta da Tevrat'a göre çözüm bulmaya çalışıyorlardı. İşte bu tutumları onların "...kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar..." tehdidiyle karşılaşmalarına

23. 2/Bakara, 85

24. 2/Bakara, 84-85

sebepe oldu.

Allah *subhanehu ve teâlâ* yüzlerce nasla bu okullardan uzak durmayı emretmesine, bu okullarda şirklerin işlendiği apaçık ortada olmasına rağmen sırf dünyevi çıkarlar için buralara giden –diploma, sosyal statü, rızık- ve elleriyle kazandıklarından dolayı karşılaştıkları tesettür sıkıntısı, kimlik bunalımı, münkerat hususunda, kendilerine İslam'dan çözüm arayanlar Yahudilere ne kadar da benziyor!!!

Dünya Hayatını Ahirete Tercih Etmek!

"Oku!" emrine hassasiyetle yapışanlar(!) ne derlerse desinler, vahiy onların sorununu ifşa ediyor. Dünya hayatını ahirete tercih... 'A'ci'²⁵ olanı 'Acil'²⁶ olandan üstün tutma...

Yukarıda örnek olarak verdiğimiz ayetleri Allah *subhanehu ve teâlâ* şu sözlerle noktıyor:

"İşte bunlar, ahireti verip dünya hayatını satın alanlardır; bundan dolayı azapları hafifletilmez ve kendilerine yardım edilmez." ²⁷

Evet, insanlar ne der endişesi, toplumda kabul ve adam yerine konma kriterleri, iş ve rızık sorunu, dünyevi imkanlardan faydalanma... Hepsi dünya hayatıyla alakalı olan bu durumların, ahiret hayatına tercihi söz konusudur. İşte bu sebepten dolayı münafıklar ayet inmesinden korkardı.

"Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir sürenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: 'Alay edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkaran-dır.'" ²⁸

Çünkü, Kur'an onların yaşadığı bir olayı anlattıktan sonra, sahiplerinin tüm mazeret yollarını kesecek 'asıl illeti' de haber veriyordu. Kitabın bir kısmını görüp bir kısmına da kör olanların hastalığı dünyevi çıkarlarıdır.

Bu noktayı aydınlatması açısından, benzer bir olay da münafıklar arasında yaşanmıştı. Al-

lah *subhanehu ve teâlâ* Müslümanlara, Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyi yasaklamıştı. Kalbinde hastalık bulunanlar ise onları dost edinmeye devam ediyordu. Kendilerine Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yasaklaması hatırlatılınca: 'Biz müminlerle ehli kitabın arasını ıslah ediyoruz' diyorlardı. Yani bizler arabulucuyuz. Bir sıkıntı olması halinde ilişkilerin düzelmesi için onlarla dostluğumuzu bozmuyoruz. Bunun üzerine şu ayetler indi:

"Kendilerine: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiğinde: 'Biz sadece ıslah edicileriz' derler. Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurlunda değildirler." ²⁹

Ayetler onların cürmünü ve içinde bulundukları tezatı ne güzel resmediyor. Dinin 'yapma' dediğini 'dinin maslahatı', 'müminlerin faydası' için yapmak. Zahiri süslü, içi boş ve anlamsız bir iddia... Allah bu vakıada da sorunun temelini açıklıyordu;

"İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alış-verişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır." ³⁰

Okullarda bulunan ve İslam'ın temellerine aykırı haller kendilerine hatırlatıldığında: 'Müslümanlar cahil mi kalsın?', 'Bizler İslam'ın maslahatı için bunları yapıyoruz', 'Her yerde onlar mı olsun?', 'Kim bizi temsil edecek?' diyenler, seleflerine ne kadar da benziyorlar. Allah'ın 'yapma', 'reddet', 'uzak dur' dediği şeylerle, Allah'ın dinine ve Müslümanlara hizmet...

"Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurlunda değildirler." ³¹

Sizler de dikkatli olun ey Muvahhidler. Bunların farkında olmaması sizleri aldatmasın. Allah'ın 'yapma', 'yaklaşma', 'reddet' dediğini yapanlar, bu hallerinin bozgunculuk olduğunu fark etmese de, bozguncudur. Ve ahiretleri, karşılığında sattıkları dünyaları da zarara uğramıştır. Yaptıkları karsız bir ticarettir.

En Büyük İhanet

Çocuklar, ebeveyne verilmiş en güzel nimetlerdendir. Ayrıca Allah'ın ebeveyne emanetidir

25. Hemen, çabucak olan

26. İleride gerçekleşecek olan

27. 2/Bakara, 86

28. 9/Tevbe, 64

29. 2/Bakara, 11-12

30. 2/Bakara, 16

31. 2/Bakara, 12

çocuklar. Allah çocuğu fitrat üzere, yani tevhid üzere/tevhide meyilli yaratmıştır. Onu tevhid üzere muhafaza, şirkten koruma görevi ebeveyn-
ne aittir.

"Ey iman edenler, kendinizi ve yakınlarınızı ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır; üzerinde oldukça sert, güçlü melekler vardır. Allah kendilerine neyi emretmişse ona isyan etmezler ve emredildiklerini yerine getirirler." ³²

"Her çocuk fitrat üzere doğar. Anne-babası onu Yahudi, Hristiyan veya Mecusileştirir." ³³

"Ben kullarımın hepsini hanif olarak yarattım. Sonra şeytanlar onlara gelip dinlerini alıp götürdüler, kendilerine helal kıldığım şeyleri haram kıldılar. Kendisine bir güç vermediğim şeyi bana şirk koştıklarını emrettiler." ³⁴

"Dikkat edin hepiniz çobansınız ve her biriniz güttüklerinizden sorumlusunuz." ³⁵

Çocukların korumasızlığı, dış müdahale ve etkilere açık oluşu herkesin malumudur. Geçen satırlarda; bu okulların kuruluş amacını yazmıştık. Sistem sahipleri her bireyi; Allah'ın yarattığı hanif fitrattan çevirmek, asli olmayan ve bozulmuş şirk dinine sokmak istediklerini sarihaten ifade etmişlerdir. Bunu gizlemedikleri gibi hazırlanan müfredat ve okul içinde günlük/haftalık/yıllık programın her aşaması buna göre düzenlenmiştir.

Bunlar herkese açık ve ortadayken; bu körpe zihinleri bu kurumlara teslim etmek ihanetlerin en büyüğüdür. Oturduğu her mecliste çocuğun okulda bulunan bazı çocuklardan olumsuz yönde etkilendiğini dillendiren ve kendi çocuğunun aslında terbiyeli(!) olduğunu, diğer çocuklardan bazı davranışları kaptığından yakınan anne-babalar, okuldaki sistematik ve kurgulanmış mürikleştirmeye karşı çocuklarını koruyacaklarını zannediyorlar? Acaba masumca işlenen ve etkileme amacı olmayan davranışlara karşı koyamayan, etkilenen çocuk, bu sistemli ve neredeyse yüzyılın akıllı olan mürikleştirmeye nasıl karşı koyacaktır?

Allah'ın insana en ciddi emanetlerinden olan çocuklara ihanet, dünya ve ahirette hıyanetlerin en çirkinidir.

"Siz, O'nun dışında dilediklerinize ibadet edin. De ki: 'Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem yakınlarını hüsrana uğratanlardır. Haberiniz olsun; bu apaçık olan hüsranın kendisidir.' " ³⁶

"Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: 'Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akrabası (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır' dediler." ³⁷

Okullar ve İnsanların Durumu

Mevcut okullara karşı insanlar üç farklı tutum içerisinde. Bunları tafsilatıyla inceleyelim.

1. Muvahhidler

Muvahhid: Sadece Allah'a kulluk eden, dini Allah'a halis kılan, tek ilah edinen; Rububiyet, Uluhiyet, isim ve sıfatlarında Rabbi'ne şirk koşmayandır. Ona göre dünya hayatındaki en önemli maslahat bunun yerine gelmesi, en çirkin mefsetet bunun bozulmasıdır. Kelime-i tevhid muvahhidin Rabbi'yle arasındaki ahittir. Bu sözle dine girdiği gibi, bu söz üzere öleceğine ve hiçbir şeyi bu söze ve gereklerine tercih etmeyeceğine dair Rabbi'ne söz vermiştir.

Bu sözü ve ahdi sözlü, fiili ve itikadi olarak, bozmak için inşa edilmiş modern mabedlerden kaçınır, buralardan kendini ve ona Rabbi'nin emaneti olan çocuğunu muhafaza eder.

Çünkü, tağuta ibadet, onu övme, ona say-

32. 66/Tahrim, 6

33. Bir rivayette müşrikleştirebilir; Müslim; Kader

34. Müslim; Kudsi Hadis

35. Buhari

36. 39/Zümer, 15

37. 42/Şura, 45

gı, küfürlerini kutlama ile Allah'a *subhanehu ve teâlâ* iman bir arada bulunmaz. Bu İslam'a girişin ilk şartı ve kelime-i tevhidin ilk lafzının içerdiği 'tağutu red ve ondan içtinaba' aykırıdır.

"Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapa sağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, iştendir, bilendir." ³⁸

"Tağuta kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a için yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver." ³⁹

Bu kurumların tağutlara kulluğun modern mabedleri olması bizlerin iddiası değildir. Bilakis kurum sahiplerinin ve vakıanın da her şeyiyle tasdik ettiği beyanlardır. Allah'a imanla, tağuta kulluk bir arada olmayacağına, bunun sapa sağlam kulpu ve Allah'a verilmiş ahdi bozmak olduğuna göre muvahhid nasıl buralarda bulunabilir.

Allah'a verilen söz (kelime-i tevhid) müşriklerden ve onların şirklerinden beri olmayı gerektirir. Bu kelime dili ıslatıp, kalbi harekete geçirdiği an bu mana ortaya çıkar. Bu kelime iki bölümden oluşan (nefy-ispat) bir ahittir (Y).

İspat edilmesi gereken ispat edilmeden, ona aykırı ve zıt ne varsa inkarını önceler, çünkü arınılması gerekenden arınmadan ispat edilmesi gerekenin ispatı mümkün değildir.

"Hani İbrahim babasına ve kendi kavmine demişti ki: 'Şüphesiz ben, sizin taptıklarınızdan uzağım'. '(Ancak) Beni yaratan başka. İşte O beni hidayete yöneltip-iletecektir'. Ve bunu (bu tevhid inancını) belki (insanlar Allah'a) dönerler diye ardında (kendi soyunda) kalıcı bir kelime olarak kıldı-bıraktı." ⁴⁰

İbrahim'in *aleyhissalam* ardından, insanlar tabi olup, ona dönsünler diye kalıcı kılınmıştır

tevhid kelimesi. Evet, kelime-i tevhid; Yaratan dışında ibadet edilenlerden teberri etmektir. Öyleyse muvahhid Allah'ın dışında kendisine ibadet edilen putlara, ilahlara denk tutulan, kabri Kabe'ye tercih edilen, Rasûlullah'a takdim edilen bir put ve ona ibadet edilen modern mabedlerden nasıl kaçmasın ki?

Allah *subhanehu ve teâlâ* müminlere hitaben:

"...o halde pisliğin ta kendisi olan putlardan uzak durun, yalan söylemekten kaçının, yalnız Allah'a yönelenler olarak ve ona şirk koşmaksızın... Kim Allah'a ortak koşarsa o sanki gökyüzünden düşüp, kuşların kaptığı yahut rüzgarın kendisini uzak yere attığı kimseye benzer." ⁴¹

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kullarından istediği buyken, muvahhidin o putların mabedi olan yere, tevhidinin muhafazası kendisine emanet edilmiş çocuğunu terk etmesi olur şey mi? Çocuk o ortamda hiçbir şey yapmasa dahi -ki bu mümkün değildir- Allah'ın mümin kulları için indirdiği şu hüküm, o ortamda bulunmaya engeldir:

"O, size Kitap'ta: 'Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz' diye indirdi. Doğrusu Allah, münaflıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır." ⁴²

Buralarda Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* şeriatı küçümseiyor, İslam'ın şiarlarıyla dalga geçiliyor, Allah'ın yaratıcılığı yok sayılıyor. Bu meclislerde inkar etmeden oturmak "siz de onlar gibi olursunuz" hükmüne muhatap kılar insanı.

2. Bu Kurumlarda Bulunup Bunları Dert Edinmeyenler

Bunlar vahyin uyarılarından yüz çevirmiş, tağuta zillet içerisinde kulluğu, Allah'a izzetlice kul olmaya tercih etmişlerdir. Onlar için mühim olan dünya hayatı ve onun maslahatlarıdır.

38. 2/Bakara, 256

39. 39/Zümer, 17

40. 43/Zuhruf, 26-28

41. 22/Hac, 30-31

42. 4/Nisa, 140

Rabbi'm hidayet versin.

Bunlar okul meselesinin haricinde; uyarıldıkları, yüz çevirmekle emrolundukları, Allah'ın dışında varlıklardan hayat nizamını alma, korku, sevgi, umut noktasında onlara bağlanmak suretiyle de müşriklerdir.

"...Kafirler uyarıldıkları şeyden yüz çevirirler."⁴³

"Buna rağmen, bunlara ne oluyor ki öğütten yüz çevirip duruyorlar? Sanki onlar, ürkmüş yaban eşekleri gibidirler; arslandan korkup-kaçmışlar."⁴⁴

3. Bu Kurumlarda Mazeretle Bulunanlar

Bu sınıfla alakalı inancımızı yazmadan önce şunları paylaşmanın faydalı olacağını düşünüyoruz.

Allah *subhanehu ve teâlâ* müminleri imtihan için dünyaya göndermiştir. O *subhanehu ve teâlâ* kimin iman, kimin küfür ehli olacağını mutlak ilmiyle bilir. O *subhanehu ve teâlâ* insanları ilmiyle değil, onlardan sudur eden amellerle yargılar. Ve bu imtihan ölüme kadar devam eder. İmtihan şer'i imtihan ve kaderi/keveni imtihan olmak üzere iki alanda gerçekleşir. Allah'ın kulları için yazdığı kader, emir ve nehyetmek suretiyle belirlediği hükümler, imtihanın aracıdır. İman edenler Allah'a *subhanehu ve teâlâ* seyrederken, her gün karşılıklarına yeni bir imtihan çıkar. Ve bu imtihanlar Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* safları temizlediği süreçlerdir. Allah'ın bir lütfudur. Mutlak ilmi ve eşyanın esrarından haberdar olması hasebiyle, Müslümanların saflarına layık olmayanları, bazen onları yormadan, bazen yazdığı bir musibet, bazen de talep edip, yasakladığı bir emir vasıtasıyla Müslüman saflarından temizlemiş oluyor... Böylece Allah'a teslim olanlarla, alışkanlıkları, toplumsal kabulleri, dünyevi çıkarlarla çatışmadıkça Allah'a kul olanlar(!) birbirinden ayrılmış olur.

Allah *subhanehu ve teâlâ* Mekke'de Müslüman olmuş olanlara hicreti emretmişti. Bu zor bir imtihandı. Size ait olan ve her şeyinizle bağlı olduğunuz yeri, hiç bilmediğiniz ve size ait hiçbir

şeyin olmadığı başka bir yer için terk etmek... Kimisi 'Lebbeyk' diyerek bu emre icabet etmiştir, kimi yol bulamamış, gözleri yaşlı ve hasret içinde geride kalmıştı. Üçüncü bir grup daha vardı. Hicred için tüm imkanları vardı. Ancak eşleri gitmek istemiyordu. Birikmiş mallarını bırakmak zordu. Yabancı bir memlekete hicret etmenin oluşturacağı gurbet sancısını gözleri kesmiyordu.

'Lebbeyk' deyip, hicret edenler Medine'ye yerleştikten sonra bu durumu konuşmaya başladılar⁴⁵. Kimisi geride kalanların öldürülmesini ve onlarla bir bağlarının kalmadığını söylüyordu. Kimisi de: 'Onlar bizim kardeşlerimiz' diyordu. Bunun üzerine şu ayet indi:

"Şu halde münaфіklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah, onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir. Allah'ın saptırdığını hidayete erdirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, artık sen ona kesin olarak bir yol bulamazsın. Onlar, kendilerinin inkara sapmaları gibi sizin de inkara sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı." ⁴⁶

Allah *subhanehu ve teâlâ* Müslümanlara ölçü verdi. Karşılaştıkları imtihanlarda, dünyevi çıkarlarını önceleyip Allah'ın emrine icabet etmeyenleri tartışmak, onlar hakkında ihtilaf etmek Müslümanlara yakışmaz. Ki ayette zikredilen nüzul sebebi ister hicret edememek, ister Uhud günü geri dönüp orduyu yüz üstü bırakmak olsun... İkisi de küfür ve şirk seviyesine ulaşmayan bü-

43. 46/Ahkaḥ, 3

44. 74/Müddesir, 49-51

45. Ayetin nüzul sebebinde farklı rivayetlerde vardır. Ayetin lafızları, hicretle ilgili olarak Avfi'nin radiyallahu anhu İbni Abbas'tan radiyallahu anhu olan rivayetini destekler. Yazıda zikredilen sebep.

46. 4/Nisa, 88-89

yük günahlardır. Bizim konumuz ise Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dışındaki varlıklara ibadet meselesidir. Tağutların övülmesi, onların küfürlerinden ötürü tazim ve sevilmelidir.

"(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller."

(2/Bakara, 9)

Müslümanlar bu imtihanı kaybedenleri tartışmakla en büyük zararı kendilerine veriyorlar. Bu cürmün sahipleri, tartışmanın uzaması ve netlik olmadığından sapkınlıklarına devam ediyor; zayıf imanlı, İslam'la yeni tanışan olan insanları da kendi fitnelerine çekiyorlar. Bizim bunlara dair bir şüphemiz yoktur. Pişkinlikleri, içinde bulundukları halin tercümanıdır. Amacımız; Kur'an'ın menheci olan açıklık ve tafsilatla, salihlerle, mürcimlerin yolunun ayrışmasına muvafakat etmektir.

"Suçlu-günahkarların yolu apaçık ortaya çıksın diye, ayetlerimizi işte böyle birer birer açıklıyoruz." ⁴⁷

Bu cürmün sahibi mürcimlerin bazı mazeretleri ve arkasına sığındıkları iddiaları vardır. Bunlardan yaygın olarak dillendirilenlere değinecek olursak:

Onlar Derler ki;

'Bu anlatılanların hepsi okulda vardır. Ancak biz çocuklarımızı bunlardan sakındırıyoruz. Okulda bu küfürlerle beraber okuma-yazma vb. eğitim de vardır. Amacımız; bunlardan sakınmak suretiyle eğitimden istifade etmektir. İstemediğimiz küfürden dolayı kimse bizi yargılayamaz. Olsa olsa münkeratın bulunduğu ortamlarda bulunmakla haram işlemiş oluruz.'

Deriz ki:

Bu söyleneler kısmen doğrudur. Ancak var olan küfürlerden 'çocuğun sakındırılması' iddiadan ibarettir. Şayet bu iddia doğrulanırsa söylenenler anlam kazanır.

a. İslam her söz söyleyenin sözünü kabul etmez. Sözün kabulü için adalet şarttır. Burada yaptığı fiilin haramlığını ikrar eden bir fasıkla karşı karşıyayız. Yıllarca ve her gün düzenli olarak yapılan bir haram var ortada (cürüm sahiplerinin ikrarına binaen). Acaba İslam bu haberi kabul ediyor mu?

"Ey iman edenler, eğer bir fasık, size bir haber

getirirse, onu 'etrafıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz." ⁴⁸

"...Aranızda adalet sahibi iki kişiyi şahit tutun..." ⁴⁹

"...Razı olacağınız şahitler..." ⁵⁰

İslam alimlerinin bu noktada ittifakı vardır. Adalet sıfatına sahip olmayan kişinin söz ve şahitliğinin geçerliliği yoktur. Adalet sıfatı şirk, bidat ve fık yani büyük günahları işlemekle düşer.

b. Bu muarızdan hali bir iddia değildir. Yani; bu cürmü işleyenlerin iddiası bu olduğu gibi, bu okulları bilen ve bu okullarda okumuş muvahhidler de sakınmanın mümkün olmadığını iddia ediyorlar.

c. Bu fasık birinin kendini küfür töhmetinden kurtarmak için yaptığı bir şahitliktir. Yani lehte olan bir iddiadır. İslam alimleri; İnsanların bozulduğu, adalet sıfatını yitirdikleri toplumlarda kişinin kendi, yakınları ve tanıdıkları lehine yaptıkları şahitliğe ihtiyatlı yaklaşmışlardır.

d. Vakıa bu iddianın geçersiz olduğunu kanıtlayan onlarca karineye sahiptir.

- Sakınma iddiasının sahipleri fasık, sakınılmayacağı iddiasının sahipleri bu konuda adildir.
- Sakınma iddiasında bulunanlar ikrar ettikleri 'haramlık' hükmüyle, dinlerinde lakayt olduklarını göstermişlerdir. Kalbinde hayat olan bir Müslümanın uzun yıllar aynı haramı işlemesi düşünülebilir mi?
- Okulların sahipleri ve okulların varoluş amacı sakınılmanın mümkün olmadığını gösterir. Çünkü asıl amaç olan tağuta kulluk ve ilkelelerini benimsetme her aşamaya sistemli ve bilinçli bir şekilde serpilmiştir.
- Çocuğun korunmaya muhtaç olması ve kendi başına korunmasının mümkün olmayışından dolayı, sakınma konusu gündeme gelmektedir. Şayet okulun her aşamasında sistemli bir şekilde yerleştirilmiş şirkler varsa; velinin her anında çocuğunun yanında olması gerek-

48. 49/Hucurat, 6

49. 65/Talak, 2

50. 2/Bakara, 282

47. 6/En'am, 55

mektedir. Bu mümkün değildir.

- Sakınmacılar, normal zamanlarda kendileri gibi bu cürümde ortak oldukları insanlarla konuşuyorken; çocuğun çevresindeki her olumsuzluktan etkilendiği, okulda bulunan edepsiz çocukların davranışlarını taklit ettiğinden yakınır!! Gelişigüzel var olan İslam'a aykırı unsurlardan çocuklarını sakındıramayanların, sistemli ve her aşamada bulunan şirklerden sakındırıyor olma iddiası ilginçtir.
- Çocuklarına dünyaya dair hiçbir işini 'çocukta beceremez' diye teslim edemeyenlerin, imanlarını ve Allah'a olan ahitlerini çocuklara teslim edip 'sakınmak suretiyle bizleri de koru' talebi ilginç, ilginç olduğu kadar da komiktir.
- Kendileri koca insanlarken cahiliyenin etkisinden sakınamamış insanların, çocuklarını sakındıracağı iddiası ironiktir. Allah'ın bunca yasağının varlığına, konunun hem vakıa hem de nas yönünden bu denli açık olmasına rağmen 'diploma, rızık endişesi, sosyal statü, toplumda kabul kriterleri, kınanma sebebi' gibi cahiliye ölçülerinden sıyrılmadıkları için çocuklarını şirk yuvalarına teslim ederler. Kendileri içinde yaşadıkları cahileyinin hayat ölçüleri altında, vahye taban tabana zıt olmasına rağmen ezilmiş ve korunamamışlardır. Bunu çocuklardan beklmeleri ne denli gerçekçi olur?
- Çoğunun, çocuğu okula yollama nedeni 'evde eğitim verememe' iddiasıdır. Eğitime gelince 'kendi ikrarıyla' beceriksiz olanlar, ondan daha tehlikeli ve zor olan sakındırma işinde pek mahirler. Ne tuhaf değil mi!

Hakikat ise;

"(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller." ⁵¹

Bununla beraber:

Sakınmak mümkün olmasa da, sakındırdıklarını farz edelim. Bu fiilleri yapmasa dahi bir Müslümanın o meclislerde bulunması mümkün değildir. Allah sadece küfrü yasaklamamış, onun icra edildiği meclislerde bulunmayı da -inkar etmeksizin- yasaklamıştır.

"Münafıklara müjde ver: Onlar için gerçekten acıklı bir azap vardır. Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır. O, size Kitap'ta; 'Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz' diye indirdi. Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır." ⁵²

Ayetlerin anlattığı konu siyak-sibak içerisinde vakıamıza ışık tutar. Allah *subhanehu ve teâlâ* münafıkları ateşle müjdeliyor. Bu defa yaptıkları şey 'dünyada güçlü olma, imkanlara kavuşma' adına kafirleri dost edinmektir. Onlar kafirlerde bulunan birtakım imkanlar -ki bu güç ve izzettir(!)- için Allah'ın yasağını çiğnemişlerdir. Onlarla beraber olmaları, aynı ortamları paylaşmaları onları birtakım sıkıntılara düşürmektedir. Kafirler kafirlikleri gereği Allah'ın ayetlerini inkar ediyor, dalga geçiyorlar. İnkâr etmeksizin onlarla beraber bulunanları 'siz de onlar gibi olursunuz' diyerek tehdit ediyor. Kur'an ayetlerin zahirinden sapmayı adet edinenlerin 'günahta mı, küfürde mi' ortak olurlar tartışmasının önünü kesercesine: "Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır" diyor Allah.

Günümüz insanı da aynı değil midir? Kafirlerin yanında umdukları dünyevi çıkarlar için Allah'ın hudutlarını çiğneyip, Allah'ın şirk, bidat ve haram anlamında yasakladığı ne ka-

51. 2/Bakara, 9

52. 4/Nisa, 138-140

dar fuhşiyat varsa bunları barındıran okullara, çocuklarını teslim ediyor, böylelikle de 'küfriin icra edildiği' meclislerde bulunmak durumunda kalıyorlar.

Şayet inkar etseler, okulda öğrenci olarak bulunmaları mümkün değildir.

Sussalar ayetteki tehdide muhatap oluyorlar. Hem susup hem de susmuyormuş gibi yaparak Allah'ı ve müminleri kandırdıklarını sanıyorlar. Sonuçta hem kanan, hem de kandıran kendi nefisleridir.

Nisa 140'a Dair Bir Şüphe: 'Küfre Rıza Küfür Müdür?'

Kimileri bu kaidenin 'Muttefekun Aleyh' olmadığını, bazı alimlerin farklı düşünce bildirdiğini söyler. Hanefi ulemasının bazıları: 'Küfre her rıza küfür değildir. Bu konuda tafsilat vardır' demişlerdir. Buna binaen: 'Çocuğunu sakındırdığını iddia eden Nisa 140'a muhalif olmaz. Bunda ihtilaf vardır. İhtilafın olduğu yerde 'küfre girmekten' söz edilemez' demişlerdir.

Deriz ki:

Son zamanların 'meşhur fitnesi' ile karşı karşıyayız. Cahilin ortaya attığı şüpheyi izale etmek kolaydır. İlimden haberdar, ihtilaflara vakıf insanların şüpheleri ise böyle değildir. Gerek konuşanın alim olması, gerek konuyu ifade ediş biçimi, şüphenin halkta makes bulmasını sağlıyor. Buna maddeler halinde cevap verecek olursak:

a. Küfür meclislerinde, inkar edilmeksizin oturmak, ayetin nassıyla yasaklanmıştır. Ve bu yasağı çiğnemenin kişiyi "Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini..." aynı hükme sokacağı ibare-i nastır... Yani bir ayetin bir şeye delalet etmesi için indirilmesi ve bunun lafızlardan direk anlaşılmasıdır. İsterseniz 'mantuk-u salih asaleten' deyiniz. Bu; şer'i bir nassın, bir hükme delalet etmesinin en kuvvetli halidir. Bunu bir kenara kaydedelim. Bilelim ki;

ayetin konuya delaletinde hiçbir ihtilaf ve kapallılık yoktur.

b. Ayetin siyak ve sibakı delaletine kuvvet katar. Kendi en kuvvetli ve üst mertebede hükme delalet eden ayetin; öncesi ve sonrası da onu destekler. Ayet dünyevi çıkarları için Allah'ın subhanehu ve teâlâ yasaklarını çiğneyen münafıklardan söz etmektedir. Ayetin sonunda: "Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır." buyurularak, kastedilen mesele vuzuha kavuşturulmuştur.

c. Hükmün başladığı nokta, rıza meselesi değildir. Bu lafız ayette geçmez dahi...

Hüküm (...siz de onlar gibi olursunuz): Zahir ve kural altına alınabilecek bir noktaya 'o mecliste inkar etmeksizin bulunmak' bağlanmıştır. Bu çok önemli bir noktadır.

Rıza meselesini alimler tefsirlerde zikretmiştir. Zaten rıza kalbi/içsel bir meseledir. Hüküm ona bağlanamaz. İslam zahirle hükmeder. Yani somut şeylerle olayları hükme bağlar. Soyut olanlar; elle tutulup, gözle görülmediği için hükümler ona bağlanamaz. Bu da lehte ve aleyhte adaletin ta kendisidir. Kalbe bağlı olan şeyler Allah'a aittir. Kıyamette açığa çıkarılacak ve ona göre hükmedilecektir.

Alimlerin 'Küfre rıza küfürdür' kaidelerini bu ayette zikretmeleri; 'O meclislerde oturan küfre girer, bunun sebebi de budur. Yani meselenin içsel boyutu budur.' kabilindendir. Örneğin 'Peygamber katletmek küfürdür', 'Allah'a sövmek küfürdür', 'Kur'an'ı pislige atmak küfürdür' derler, sonra; bu 'O şahsın bunları tazim etmediğinin ve kalbinde bunlara dair imanının bittiğini gösterir.' derler⁵³.

Mesela bir insan Allah'a sövdü ve 'Bunu yaptım ama ben Rabbi'mi seviyorum, O'na inanıyorum ve tazim ediyorum' dedi. Bu sözünü kâle almazlar. Sövmeye fiiliyle onu tekfir ederler. Çünkü 'tazim etmeme, kalpte sevgi' hükmün sebebi değil-

Son zamanların 'meşhur fitnesi' ile karşı karşıyayız. Cahilin ortaya attığı şüpheyi izale etmek kolaydır. İlimden haberdar, ihtilaflara vakıf insanların şüpheleri ise böyle değildir.

53. Bu metodun ehli sünnet metoduna uygun olmadığını, mürcie-i fukaha olan Eşari ve Maturidilerin metodu olduğunu belirtelim.

dir. Küfre girmenin sebebi mücerred sövmektir, hükmün bağlandığı nokta, somut olmalıdır. 'Tazim etmeme' gibi kalbi durumların bildirilmesi konunun daha iyi anlaşılması için altyapısının zikredilmesinden ibarettir.

Nisa 140'ncı ayet de böyledir. Hüküm (küfre girme): 'O meclislerde oturmaya' bağlanmıştır. Orada inkar etmeksizin oturan 'ben bunu yaptım ama küfre razı değilim' dese dahi, bu sözü anlam ifade etmez.

d. Hanefi alimlerinin sözünün açıklanması: Hanefi alimleri birkaç örneği bu kaideden istisna kılmak için, bu kaide hakkında konuşmuşlardır. Mesela, İslam düşmanı küfrün önderleri için beddua etmek: 'Musa aleyhisselam ve Nuh aleyhisselam onların küfür üzere ölmesi için beddua etmişti. Bu onların küfür üzere kalmasını istemek gibidir. Demek bunun gibi zahiri küfre rızaymış gibi görünen her suret küfre rıza değildir.'

Ya da bir insan 'ben Müslüman olacağım' diye geldi. Talepte bulunduğu 'önce gusül al' denildi. Gusül müddetince küfürde kalmasına sebep olundu. Bir nevi rıza gösterilmiş gibi oldu. Burada küfre rıza yoktur.

Hanefi alimleri bu iki örneği zikrederek: 'Bunların zahiri küfre rıza olsa da öyle değildir. Küfre rıza küfürdür' kaidesinde dikkatli olmak lazımdır. Bu tafsilata gidilmezse birileri bu yanlışla düşebilir.' demişlerdir. Şimdi dikkatlice düşünersek:

- Hanefi alimleri Nisa 140'ıncı ayeti konuşuyorlar. Onun delaleti olan 'küfür meclislerinden inkar etmeksizin oturmak' konusu değildir meseleleri. Konuştukları şey; Küfre rıza kaidesinden istisna edilen hususlardır.
- Bu tüm Hanefilerin değil, bazılarının görüşüdür. Ez-Zahire sahibi İmam Ebu Hanife'den: 'Her küfre rıza küfürdür' der.
- Hanefilerin istisna tuttuğu iki örnekle; bir yavruyu, her aşamasında küfrün bulunduğu bir okula göndermenin arasında nasıl bir alak olabilir?

Bu, alimlerin ihtilaflarını bilecek kadar ilme vakıf olma nimetine nankörlük değil midir? Başlıklar benziyor diye alakasız bir ihtilafı, vakiada yaşanana benziyormuş gibi göstermek ve binlerce insanı fitneye düşürmek nasıl bir ve-

baldir?

- Hanefiler bu konuda ihtilaf etmiş olsa da (vakiayla alakası olmamasına rağmen) okul ve içindeki meselenin benzerlerini tartışırken bu konuyu gündeme getirmemişlerdir.

Hanefi ulemasından Osmanlı Şeyhu'l-İslam'ı Mustafa Sabri Efendi:

'Bir baba namazını kılar, orucunu tutar, Müslümanlık hakkında olumsuz bir şey dinlemeye tahammül edemez, dini yolunda canını esirgemez. Fakat hamur gibi yumuşak ve değişime kabil çocuğunu Avrupa'ya (eğitim amaçlı) gönderip, okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkmasına önem vermez. Bu durum aklın alamayacağı bir zıtlıktır. Evladını küfür ve inkar yollarına sevk eden babanın namazının ve diğer ibadetlerinin kendisine faydası yoktur.'⁵⁴

Yaşamış son dönem Hanefi Fukahasından Hafız Ali Reşat(1960'lar):

'Atatürk'ün bir tek ilkesine uyan ve bunları öğreten o öğretmenlere gidenlerin namaz kılmalarına, oruç tutmalarına gerek yoktur.'⁵⁵

Eski alimler okulda yapılanlara benzer durumlar hakkında:

'Bir kişi Nevruz günü Mecusilerin toplandığı yere gitse kafir olur. Çünkü bu küfrünü ilan demektir.'

'Bir kimse Nevruz günü, bugüne saygı için müşriklere bir şey hediye etse Allah'a elli yıllık ibadetin zayii olur.'⁵⁶ fetvalarını vermişlerdir.

54. Hilafeti Muazzama

55. Muhafazakar Gazetesi

56. Fıhu'l-Ekber Şerhi, Molla Aliyu'l-Kari, 345

Bu fetvaların doğruluğu veya içtihat hatası olduğunu düşünmeniz önemli değildir. Bunları zikretmemin nedeni, Hanefi Fukahasının 'Küfre rıza küfürdür' kaidesindeki tafsilatlarının konumuzla uzaktan-yakından alakası yoktur. Bizzat okul meselesi veya okulda işlenen cürümlere benzer durumlarda, bu kaideye zikrettikleri tafsilatı dahi zikretmemişlerdir.

Bu açıklamayla 'hakla batılın karıştırılıp, hakkın gizlenmesi' ayetine örnek vermiş olduktan sonra konunun 'tam izahı' babından şu açıklamaları yapmakta fayda görüyoruz.

Tafsilatın Nedeni

"Musa dedi ki: 'Rabbimiz, şüphesiz sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalplerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı göreceklere zamana kadar iman etmeyecekler.' " 57

Kalbî/işsel mazeretlerin dünya hükmünde geçerliliği yoktur. Bunun tek istisnası ikrahtır.

"Andolsun, biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğulları'na sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: 'Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum' demişti. O da: 'Andolsun, bunları görecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediğini sen de bilmişsin; gerçekten ben de seni yıkılmış-harap olmuş sanıyorum' demişti." 58

Hanefi Fukahası: Musa aleyhisselam Firavun'un küfür üzere ölmesini istemiştir. Öyleyse her küfre rıza küfür değildir. Bunun gibi durumlar, bu kaidenin kapsamında değerlendirilmemelidir. Bu düşünce ile kaideye tafsilata gitmişlerdir.

Abdullah b. Ebi Serh mürted olup Mekke'ye kaçtı. Allah Rasûlü'ne, sahabeye dil uzatıp, onları hicvediyordu. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem;

"Onu Kabe örtüsüne sarılı bulsanız da öldürün" diye emretti. Fetih günü Osman radyallahu anı onu arkasında getirdi. Allah Rasûlü'nden sallallahu aleyhi ve sellem onu bağışlamasını istedi. Üç defa talebini tekrarladı. Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem cevap vermedi. Üçüncüde elini uzattı ve "Kabul ettim", İbni Ebi Serh meclisten ayrılınca sahabeye dönerek: "İçinizden üç defa elini tutmadığım bir adamı öldürecek kadar akıllı kimse yok muydu?" diyerek sitemde bulundu. "Keşke bir işarette bulunsaydın" dediler. Allah Rasûlü: "Hiçbir Peygambere hain göz yakışmaz" dedi."

Bu kıssadan anlaşılan: Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem onun küfür üzere kalmasını istemiştir.

Bu ve benzeri örnekleri istisna kılmak için Hanefi Fukahası tafsilata gitmiştir.

Bu iki örnek dikkatlice incelendiğinde konu daha iyi anlaşılacak ve iki vakıanın da 'Küfre rıza küfürdür' kaidesiyle alakasının olmadığı netleşecektir.

Musa'nın aleyhisselam bu talebi bilgiye dayalıdır. Allah ona Firavun'un helak olacağını, küfür üzere öleceğini haber vermiştir. Davetin ilk aşamasında Firavun'a:

Ayet açıktır. Firavun'un helak olacağı davetin en başından bellidir. İster bu Musa'ya aleyhisselam bildirilmiş olsun, ister o zannını dillendirdiğinde Allah subhanehu ve teâlâ ona müdahale etmeyip ikrar etmiş olsun fark etmez. Küfür üzere olup, helak olacağı belli bir insana beddua etmenin 'Küfre rıza kaidesi' ile ne alakası olabilir?

Örneğin, Uhud gününde Allah Rasûlü'nün dişi kırılmış, yüzü yaralanmıştı. Bu manzara karşısında 'Rasûllerinin başını yaran bir kavim nasıl felah bulur ki?' diye serzenişte bulundu. Allah subhanehu ve teâlâ onu hemen uyardı ve bu sözün yanlış olduğunu ifade eden şu ayetleri indirdi:

"(Allah'ın) Onların tevbelerini kabul etmesi veya zalim olduklarından dolayı azaplandırması işinden sana bir şey (sorumluluk ve görev) yoktur." 59

Gerçekten Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem böyle dediği insanlar Mekke fethinde Müslü-

57. 10/Yunus, 88

58. 17/İsra, 101-102

59. 3/Alî İmran, 128

man oldular. Ve Allah onları tevbeyle muvaffak kıldı. Musa'nın *aleyhisselam* bu talebi yanlış olsaydı o da uyarılırdı. Uyarılmaması, bunun ona bildirildiğini veya zannının ikrar edildiğini, onun da *aleyhisselam* bunu anladığını gösterir.

Abdullah İbni Ebi Serh'e gelince: İslam da mürted iki kısımdır.

Mücerred Riddet: Kişinin İslam'dan sonra küfre dönmesidir. Bunlar tevbe ederse tevbeleri kabul edilir.

Muğallaz Riddet: Mürted olduktan sonra küfürde azgınlaşmaktır. Bu sürekli din değiştirmek suretiyle olabileceği gibi, mürted olduktan sonra Müslümanlarla savaşmak, onları dil ile hicvetmek gibi küfrüne küfür katıp azgınlaşmakla da olur.

*"Doğrusu, imanlarından sonra inkar edenler, sonra inkarlarını arttıranlar; bunların tevbeleri kesinlikle kabul edilmez. İşte bunlar, sapıkların ta kendileridir."*⁶⁰

*"Gerçek şu, iman edip sonra inkara sapanlar, sonra yine iman edip sonra inkara sapanlar sonra da inkarları artanlar Allah onları bağışlayacak değildir, onları doğru yola da iletecek değildir."*⁶¹

Bu insanların tevbesi kabul edilmeyebilir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* İbni Ebi Serh'in riddeti muğallaz olduğundan tevbesini kabul etmek istememiştir.

Acaba bu örnekler ve buna bağlı olarak bazı alimlerin tafsilata gitmesiyle, körpe yavruları, fitratlarında olan tevhidi bozmak ve her türlü şirke bulaştırma arasındaki alaka nedir?

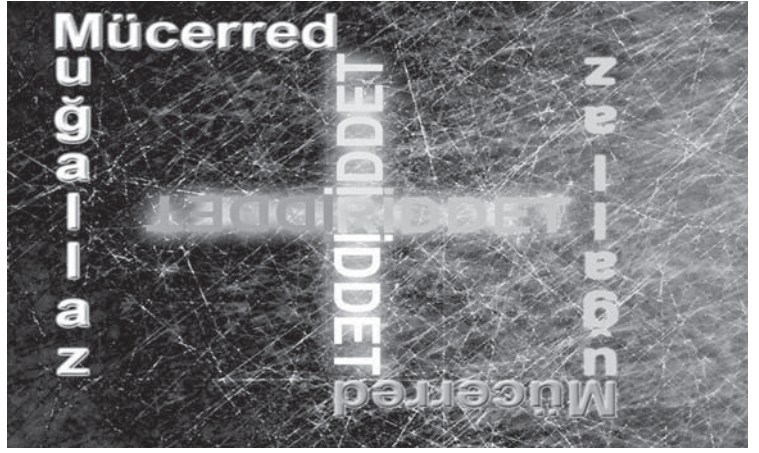
Derlerse:

*'Bizler bunların varlığını kabul ediyoruz. Ancak o ortamlarda bulunurken, kalbimizle buğz ediyoruz. Bu konuda hadis vardır. Allah Rasûlü: "Sizden kim bir münkeri görürse onu eliyle değiştirsin, buna gücü yetmezse diliyle değiştirsin. Buna da gücü yetmeyen kalbinden buğz etsin, bu imanın en zayıf noktasıdır."*⁶²

60. 3/Alı İmran, 90

61. 4/Nisa, 137

62. Müslim

'İmanın en zayıf hali de olsa, hadis bizler için imanı ispat ediyor. Kimse bizleri küfürle itham edemez.'

Deriz ki:

Bu meseleye Nisa140'ıncı ayet kapsamında değinmiştik. Şu kat'iyyen bilinmelidir ki: Kalbî/İşsel mazeretlerin dünya hükmünde geçerliliği yoktur. Bunun tek istisnası ikrahtır. İkraha halinde, kişinin zahirinde küfür olmasına rağmen kalbin imanla dopdolu olması yeterlidir.

*"Kim imanından sonra Allah'a (karşı) inkara sapıp da, -kalbi imanla tatmin bulmuş olduğu halde baskı altında zorlanan hariç- inkara göğüs açarsa, işte onların üstünde Allah'tan bir gazap vardır ve büyük azap onlarındır."*⁶³

Zaten küfür noktasında sadece ikraha istisna tutulması, bunun dışındaki durumları kapsadığını gösterir.

Kalbi durumların (buğz gibi) geçerliliğine sadece Alemlerin Rabbi olan Allah *subhanehu ve teâlâ* karar verir. Bizlerin ise bunu bilme lüksü yoktur. Allah Rasûlü yaşarken benzer hadiseler olmuştur. Allah vahiyle sahabeyi doğrulamıştı. İçindekinin zahirinin aksine olduğunu söyleyen Hatup İbni bin Belta'yı vahiy doğrulamış, Allah Rasûlü onu tekfir etmemişti. Bunun yanında yeminler ederek kendilerini savunan münafıkların içlerindeki farklı olduğunu yine vahiy bildirmişti. İki zıt tablo... Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* vefat edince sahabe bu noktayı açıklığa kavuşturmak istedi. Kalbî olan durumların sadece Allah Rasûlü yaşarken geçerli olduğunu, vahiy indiği için kalplerine ve esrarına muttali olan Allah'ın buna karar vereceğini, vahiy kesildikten sonra bunun geçerli olmayacağını ilan ettiler.

63. 16/Nahl, 106

Ömer *radiyallahu anh* halifeliği döneminde hutbeye çıktı ve şöyle dedi:

'İnsanlar Allah Rasûlü döneminde vahiyle yargılanırdı. Muhakkak vahiy kesildi (Allah Rasûlü'nün ölümüyle). Biz sizleri açığa çıkan amellerinizle yargılarız. Kim bize güzellik izhar ederse, ona güvenir ve kendimize yakınlaştırırız. Onun içinde olan bizi ilgilendirmez. Onu hesaba çekecek olan (içinde olandan dolayı) Allah'tır. Kim de bize kötülük izhar ederse, ona güvenmez ve onu tasdik etmeyiz velev içinde olanın güzellik olduğunu söylese de.'⁶⁴

Sahabe ölçüyü koymuştur. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* vefatı ve vahyin kesilmesiyle kalbî/içsel iddialar geçerliliğini yitirmiştir. Buna hükmedecek Allah'tır. Bizlere düşen zahirle ve insanların amelleriyle hükmetmektir.

Ayrıca hadiste zikredilen "kalple buğz", belli merhaleler yaşandıktan sonra geçerli olan bir durumdur. Öncesinde iki merhale olan el ve dil ile karşı koyma zikredilmiştir.

Bugün bu cürmü işleyenler el ve dil aşamasında ne yapıp aciz kaldılar da kalp boyutuna geçtiler?

İslam bir şeyi "güç yetirmeye" bağlamışsa, bunun takdirini heva ve hevese bırakmamıştır. Her 'gücüm yetmiyor' diyenin iddiası geçerli değildir. Mesela cihad etme, emirlere itaat vs. güç yetirilmeye bağlanmıştır. Ancak gücüm yetmiyor bahanesiyle geri kalanlara "münafık" denmiştir. Çünkü bu insanlar 'canım istemiyor', 'dünya lezzetleri', 'egoist ve bireysel yaşam bana daha sevimli ve rahat geliyor' düşünceleriyle, güç yetirmeyi karıştırmıştır. İslam'ın bu ve benzerlerine yaklaşımını öğrenmek isteyenler, Tevbe Suresi'ni bu açıdan bir daha okumalıdır.

Bugün kalbinden buğz iddiasında olanların durumu da böyledir. Onlara deriz ki: 'Bu iddianız kıyamette geçerli olacaktır. Allah subhanehu ve teâlâ içinizdekini açığa çıkaracak sonra doğru-

luğuna veya yalan olmasına hükmedecektir. Şunu bilin ki: sizin bu cürmü işlemeniz, rızık endişesi, toplumda adam yerine konma, okuma-yazma öğrenme, dünyalık çıkarlarsa kalbî iddianız yüzünüze çarpılacaktır. Dünya hükmüne gelince bunun hiçbir geçerliliği yoktur. İslam alimleri bu noktada bir açıklama yapmışlardır: 'Kalbî buğz ve susma, münkerle isteği dışında karşılaşan insanlar için geçerlidir. Çünkü ona vazife olan, değiştiremediği münker ve münkerin işlendiği ortamdan uzak durmasıdır.'

Rızık endişesi ve dalkavukluk amacıyla sultanların saraylarına giden saray mollaları vardı. Bunlar birçok münkeri görüyor, sultanın gazabından çekindikleri için sükût ediyorlardı. İnsanlar sorduğunda hadis zikredip, kalplerinden buğz ettiklerini söylüyorlardı... İmam Gazali rahimehullah İhya-ı Ulumud'din'de bu konuya değinmiştir:

'...Sükût etmeye gelince: Zalim sultanların huzuruna giren, onların meclislerindeki ipekli sergiler, gümüş kaplar, kendilerinin ve hizmetçilerinin sırtında haram olan ipekli elbiseler görecektir. Halbuki herhangi bir Müslüman, haram bir şeyi gördüğünde sükût edip itiraz etmezse, o haramda ortak olur... Eğer derse: 'Nefsinden korktuğu için susmakla mazur olur mu?'

Cevap olarak deriz ki: Senin bu sözlerin hakkı. Fakat adamın da herhangi bir zaruret olmadığı halde, nefsinin mubah olmayan bir şeyi yapmaya zorlama hakkı yoktur. Zira kişi o ortama girip, o münkerleri görmeseydi onlardan sorumlu olmazdı... Yeri gelmişken söylemek isterim: Herhangi bir yerde gayri-meşru bir şeyin olduğunu bile bile ve onu değiştirmesi mümkün değilse oraya gitmek caiz değildir...' ⁶⁵

Şayet Derlerse:

'Bugün kafirler çok güçlüdür. Teknoloji onların elindedir. Müslümanlar da güçlü olmalıdır. Çünkü mücadele için güç dengesi şarttır. Bu güç ve imkana ulaşmanın yolu okullardır. Hem Müslümanlar geri mi kalsın?'

64. Buhari

65. İhya, 2/342

Deriz ki:

Allah sizlere hidayet versin. Tarihin hangi evresinde kafirlerle-Müslümanlar arasında güç dengesi olmuştur? Ne zaman Müslümanlar onların yarı gücüne ulaşmıştır? Yoksa Allah'ın değişmez sünnetlerini siz mi değiştireceksiniz?

Şunu bilin ki güç, kuvvet Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* elindedir. Ve yardım ancak O'nun katındadır. Ve buna ulaşmanın tek yolu sabır ve takvadır.

"Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebilesiniz. Sen mü'minlere: 'Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?' diyordun. Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanırlarsa, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır." ⁶⁶

"Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı." ⁶⁷

Evet yardımın sebebi sabır ve takvadır. Yani Allah'ın emirlerine riayet etmek, O'nun nehyetliklerinden sakınmaktır. Bununla beraber sabırlı olmaktır. Küfrün dayattığı vakıya karşı dişini sıkma ve istikametten ayrılmamaktır. İkisi de (sabır ve takva) dayatmalara karşı dik durmayı sağlayan dinamiklerdir. Özellikle Müslümanların mustazaf olduğu (vakıamız gibi) dönemlerde istikamet üzerinde sebat etmek, bozmadan emanete sahip çıkmak çok zordur. Ancak seçkin insanlar bu konuda dik durabilir.

Şayet, amacınız Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* dini için mücadele etmekse, bunun yolu yasakları çiğnemek, her baskıda istikametten ayrılmak değildir. Derdi ve amacı Allah için mücadele etmek olan sahabelere bakalım. Onlar neyle mücadele ettiler?

Bedir gazvesini bir daha okuyalım... Mute'yi... Tebuk'u... Her iki taife arasında sayı bakımından aklın almadığı uçurumlar vardı. Ama Allah sabırları ve takvalarından dolayı onlara yardım ediyordu.

Oysa o günün güç ölçüsü sayılan, silah üretimine, şiire, felsefeye, Roma'nın sanatına, sihir ve kehanete sahip değillerdi. Daha ötesi çoğu okuma-yazma dahi bilmiyordu. Ümmi bir Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* komutasında ümmi bir ümmettiler. Ancak izzet ve zafer onların vasfıydı. Bedir gününde, esirleri, Müslümanlar okuma-yazma öğretme karşılığında serbest bırakıyorlardı. Onlar dinlerinden taviz vererek Allah'ın yasak kıldıklarını çiğnememişlerdi. Allah *subhanehu ve teâlâ* gücü onlara nasip ettiği gibi, güç sahiplerinin imkanlarını da onların ayakları altına sermişti.

Dünyada sosyal, ekonomik, askeri ve siyasi anlamda süper güç olan iki devlet, otuz yıl içinde onlara boyun eğmişti. Hem de tüm imkanları ve güçleriyle beraber..

İşte vahyin güç ölçüsü, işte pratik vakıa... Peki gücün kafilere benzemek ve onların sahip olduklarına sahip olmak olduğunu kim söyledi sizlere?!

Acaba hayat ölçülerinizi belirleyen 'sadece araç olarak' kullandığınızı iddia ettiğiniz okullar olmasın? Çünkü savaşlar ve mücadeleler anlatılırken güç ve zafer ölçüsünü bu noktaya bağlayan müfredatlardır.

Bugün sizin iddianızla bu mabedleri imar eden binlerce insan var. Ne yapıyorlar? İlginç değil mi? Bir kısım mücadele edilesi tağutların hayat nizamını ve programlarını icra etmekle meşgul okumuş bürokratlar... Bir kısmıysa mücadele adı altında demokratik tepkilerini ortaya koyuyorlar. Kalan da onların koyduğu hayat ölçüsüne göre iş-yemek-yatak odası-lavabo arasında ömür tüketiyor. Dünyada sahabe misali onlara kafa tutan ve onlara diz çöktüren Müslüman toplumlara bakın. Onlar ancak bu okulların encas müfredatına⁶⁸ tabi olmayanlardır.

Sormak lazım sizlere... Bir iddianız var... Ve

66. 3/Alî İmran, 123-126

67. 32/Secde, 24

68. necis müfredat

bu iddianızı, ne vahiy ne tarih ne de vakıa doğruluyor. Bilakis hem teori hem de pratik olarak yalanlıyor. Hala devam edecek misiniz bu iddianıza?

Bir başka sorum daha var! İslam adına okuyan bu insanlar nerede? Mücadelenin yaşandığı ortamlarda bu insanları hiç göremedik. Her fırsatta 'hizmet' için okuduğunu iddia edenler, hangi cephede tedavi yapıyorlar!?

Müslümanların çocuklarına bedava hizmet mi veriyorlar!? Fakir Müslümanlara karşılıksız eğitim verip, tedavi edip, maddi yardımda mı bulunuyorlar?

Evet, istisnai şahsiyetler vardır. Zaten onlar da çocuklarını bu mabedlerden uzak tutan Müslümanlardır.

"Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır."⁶⁹

Derlerse:

'Bu çocukların okuma-yazma öğrenmesi gerekir. Dinlerini öğrenmeleri için en azından bu kadarı gereklidir.'

Deriz ki:

Bu sizin sorumluluğunuzdadır. Anne-baba olarak onlarla ilgilenmek, buluş çağına kadar dini ve dünyevi ihtiyaçlarında onlara yardımcı olmak, sizin vazifenizdir.

Müslüman olmak için okuma-yazma şart değildir. Yeryüzünün en seçkin topluluğu (sahabeler) okuma-yazma bilmiyordu. Bu onların İslam'a girmesine engel olmadığı gibi, hidayet imamı olmalarına da engel teşkil etmedi. Evet, okuma-yazma bilmek faydalıdır. Ancak kullanışın esasları için şart değildir. Farkındaysanız bir iddianızda daha, vahyin değil bu müfredatların ölçüsüne hareket ettiniz.

Derlerse:

'Okul okumayan çocukların psikolojisi bozuluyor. Sosyal ortamdan uzak kaldığı için kişilik

bozuklukları yaşıyor.'

Deriz ki:

Allah'tan korkunuz. İnsan psikolojinin en bereketli ilacı doğruluk ve dengeli ortamdır. En zararlı ve bozucu şey yalan/ikiyüzlülük ve aşırı uçların yaşandığı ortamlardır. Bu hem karakteri hem de kişiliği olumsuz yönde etkiler.

Örneğin bir pedagoga veya psikoloğa gidin, deyin ki: 'Biz çocuğumuzu bir ortama yolluyoruz. Tüm değerlerimiz çatışıyor. Onlarda iyi olan bizde kötü, onların kahramanlık dediği bizde haddi aşma, onların güzel dediği bizde çirkin, onların modern dediği bizde ilkel ve cahiliye...'

'İnanılan ile yapılan çelişiyorsa, ya inancın ya da davranışın değiştirilmesi şarttır. Aksi halde travma kaçınılmazdır.'

Sonra bakın bakalım pedagog veya uzman sizinle mi, çocuğunuzla mı ilgileniyor? Emin olun bu ucube davranış biçiminizden dolayı, psikolojik olarak ilgilenilmeye sizin muhtaç olduğunuz kanaat getirecektir.

Ve size psikolojinin A, B, C'si olan şu bilgiyi verecektir: 'İnanılan ile yapılan çelişiyorsa, ya inancın ya da davranışın değiştirilmesi şarttır. Aksi halde travma kaçınılmazdır.'

Yani siz bilim ve psikoloji müptelalarına şunu diyeceklerdir: 'Ya inandığınız esasları değiştirin, şirk, tağut, tevhid, dostluk-düşmanlık inancına dair sisteminizi değiştirin. Ya da davranışınızın olan cürmü değiştirin.'

Asıl bu çocukları yalan/ikiyüzlülük/inandığı gibi yaşamama yüküyle karşı karşıya bıraktığınız için onların psikolojisi bozanlar sizlersiniz.

Bu ortamlara dair yapılan araştırmaları da okumanızı tavsiye ederiz. İnsan kişilik ve karakterini belirleyen hiçbir duygu bu ortamlarda dengeli gelişmiyor. Ya aşırı ve zamansız ilerleme ya da yeterince doyurulmama şeklinde onarılmaz yaralara sebep oluyor.

Hem ABD ve Avrupa'da (sizlerin uğruna dininizi feda ettiğiniz hayat standartlarına sahip olanlar) çocuklar sizin gerekçelerinizle okullara yollanmıyor. Vahye ait olmayan indî ölçüler böyledir işte. Bir yerde secde edilir, bir

69. 50/Kaf, 37

yerde helva diye yenir. Aynı hayatı ve imkânları arzulayan iki toplum var. Biri: 'Çocuğumun kişilik ve karakteri bozuluyor' diye okula yollamıyor, evde özel eğitim veriyor. Onun ölçüleriyle aydınlanmış(!) başka bir toplum: 'Çocuğun kişilik ve karakteri evde bozuluyor' diye, çocuğu okula yolluyor.

Derlerse:

'İş imkanları için okullar şarttır. İnsanların maiyetlerini karşılamaları için çalışmaları gerekiyor, bu da okullardan geçiyor. Öyle ki basit birçok ihtiyaç dahi okumaya bağlıdır.'

Deriz ki:

Bu meseleye 'rızık endişesi' deseniz daha iyi anlaşılır. Biz de bunu anlatıyoruz. Tüm ölçülerinizin gayri-İslami olduğunu ve sizleri bu hale getirmiş sistemin, çocuklar üzerindeki tahribatlarını düşünemiyoruz bile.

Rızık Allah'ın yanındadır... Onun ölçüsünü belirleyen Allah'tır. Rızık için çalışmak ibadettir. Ancak haram olan hiçbir yol, rızık elde etmeye aracı olamaz. Zaten sizlerin söylemeye çekindiğiniz durum daha farklıdır. Sizler yaşamak için gerekli olan rızık değil, kafirlerin ölçüsünde ve onların standartların da yaşamak için gerekli olan rızıktan söz ediyorsunuz.

Bakın yaratılış gayesi ve rızık endişesi arasında nasıl bir bağ vardır:

*"Ben, cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım. Ben, onlardan bir rızık istemiyorum ve onların beni doyurup-beslemelerini de istemiyorum. Hiç şüphesiz, rızık veren O, metin kuvvet sahibi olan Allah'tır."*⁷⁰

İnsanlar iki kısımdır. Birinci kısım gayesi Allah'a kulluk olanlardır. Bunu asıl bilip, bunun dışında ki her şeyi bunun aracısı görürler... Bir diğer grup da rızık endişesi ile yaşayanlardır. Onlar da rızık ve rızık teminini asıl bilip her şeyi buna aracı görürler. İki zümrenin arasındaki fark tercihlerde açığa çıkar. Birinci grup – muvahhid- hayatında bulunan her şeye 'kulluk' ölçüsüyle bakar. Kendisiyle Rabbi'ne kulluk edebiliyorsa o aracı meşru sayar ve Ubudiyyet bilinciyle yapar. İkisi çatıştığında hiç tereddüt

etmeden 'kulluğu' seçer.

İkinci grup da böyledir... 'Rızık' asıl gayedir. Allah için kendince belirlediği 'kulluk', rızıkna mani oluyorsa hiç tereddüt etmeden bu ameli terk eder. Çünkü asıl olan 'rızık' elde etmektir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bu noktada kullarını uyarıyor. 'Er-Rezzak benim. Siz kulluğunuzu yapın...' diye...

Bu, tüm insanların uyarıldığı bir mesele olduğu gibi, Allah Rasûlü'nün hususi uyarıldığı ve onun *sallallahu aleyhi ve sellem* şahsında bizlerin de umumi olarak uyarıldığımız bir meseledir.

*"Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızık daha hayırlı ve daha sürekli. Ehline (ümmetine) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rızık istemiyoruz, biz sana rızık veriyoruz. Sonuç da takvanındır."*⁷¹

Allah Rasûlü bizlere hitaben:

"Rızıkınızın yavaşlaması (azlığı) sizleri onu haram yolla elde etmeye sevk etmesin. Allah'ın yanında olanlar ancak O'na itaatle elde edilir." bu-yurmuştur.

Bu yol, yol değildir. Dünyevi çıkarlar, Allah'ın garanti altına aldığı rızık vb. şeyler için, dinin özünden olan temeller feda edilmez. Böyle bir çocuğun dinine vereceği kıymet de ancak bu kadar olur. Anne-babasından pratik olarak aldığı eğitimle, dini ve çıkarı her çatıştığında, dinini feda eder. Bu noktada öğretmeni anne-babasıdır. Belki de bu nokta iyi düşünüldüğün-

70. 51/Zariyat, 56-58

71. 20/Taha, 131-132

de 'İslam için okuyan ama hayata atılınca İslam'ı da bir kenara atan' nesillerin sırrı çözülür. Anlamamakta direnenler için:

"Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. Allah dilediğine rızık genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevin-diler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir." ⁷²

Allah'a *subhanehu ve teâlâ*, verdikleri sözü bozanlara, Allah'ın bu gerçeği hatırlatması manidardır. Çünkü Allah'ın emirlerinden insanları alıkoyup, yasaklarına düşüren bu hakikatten gafil olmalarıdır. Kur'an'da bu gerçeğe vurgu yapan ayetlerin, bu ve benzeri manaların siyakında sunulması dikkate değerdir ⁷³.

İlgili ayetlerin hemen hepsi Allah'ın isteklerinden yüz çeviren, başka şeylere yönelen, O'nun *subhanehu ve teâlâ* dışında dostlar edinen, zor da O'na *subhanehu ve teâlâ* rahatlıkta putlara yönelenlere hitaptır. Onları Allah'tan alıkoyanın bu manada yaşadıkları problemler olduğunu anlıyoruz. Günümüzde de durum aynıdır. Sadece Allah'ı birleyip, tağutlardan içtinap edeceğine dair Allah'a söz veren insanlar, rızık endişesi dolayısıyla sözlerini bozuyorlar.

Şayet Derlerse:

'Bizler bu mekânlarda olan şirkleri biliyoruz. Ancak buraları bırakıp kaçmak yerine, buralarda bulunup mücadele etmeliyiz. Çocuklarımız temelde mücadele ruhuyla yetişmelidirler. Hem Musa aleyhisselam Firavun'un sarayında büyüyüp, karşısına dikilmedi mi?'

Deriz ki:

Bu iddialarınız gerçekten ilginçtir. Sizler toplum baskılarına ve onların dayattığı hayat ölçülerine karşı duramıyor, altında eziliyorsunuz. Ya onların tepki vermeleri ya da 'yaşamak için gereklidir' dedikleri dünyevi maslahatları kaybetmek korkusuyla Rabbi'nizin emaneti-

ne hıyanet ediyorsunuz. Allah adına söyleyin! Kendi yapamadığınız şeyi bu çocuklardan beklemek ne kadar normaldir? Sizin yapamadığınız mücadeleyi, bu körpe yavrular nasıl yapsın? Sizler Rabbi'nin buyruklarına aykırı durumlar karşısında istikamet üzere kalıp 'Biz Müslümanız, sizleri ve Allah'ın dışında ibadet ettiklerinizi terk edip, Allah'a hicret ediyoruz' diyememişsiniz. Bunu gün içinde onlarca defa yaşayan bu çocuklar mı yapacak?

Buralarda çocuklar mücadeleyi değil, ikiyüzlülüğü öğreniyor. Mücadelede ilk basamak dürüst olmaktır. Kendi değer ve inançlarına karşı dürüst olmayanların, başkalarına verecek bir şeyleri yoktur.

Mücadele etmek istiyorsanız o mekanları onların fiillerine iştirak etmeden Allah Rasûlü'nün yaptığı gibi davet alanlarına çevirin. Allah Rasûlü ve sahabe davet yapıyordu. Onların meclislerine gidiyor hakkı anlatıyorlardı. Bunu, onlarla aynı ibadetleri yaparak değil, dışardan yapıyorlardı.

Musa aleyhisselam için Allah:

"... Ve ben tarafımdan senin üzerine bir muhabbet bıraktım, benim gözetimimde yetişsin diye." ⁷⁴

Allah Musa'yı aleyhisselam kendi gözetiminde büyüttü. Aynı 'özel koruma' sizin çocuklarınız için de geçerliyse hiç durmayın çocuğu bir sandık içinde denize bırakın. Emin olun Allah *subhanehu ve teâlâ* onu koruyup en güzel şekilde yetiştirmesini sağlayacaktır. Çünkü Musa aleyhisselam Firavun'un sarayına girmeden önce, bu hitapla Nil nehrine bırakılmıştı. Şayet bu kitaba güvenip çocukları bırakamayacaksanız o zaman bu mabedlere de bırakmayınız!

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizleri muhafaza etsin. Bu konuda haktan sapanları hakka hidayet etsin. Onları bu şirkten tevbeyle muvaffak kılsın. Şeytanın onlara vahyettiği ve hak ölçüsünde güneş karşısında buz misali şüphelerin fitnesinden onları kurtarsın. Allahümme Amin.

Selam ve Dua ile Ebu Hanzala...

72. 13/Ra'd, 25-26

73. Bkz. (17/İsra, 30), (28/Kasas, 82), (30/Rum, 37), (34/Sebe, 36 ve 39), (39/Zümer, 52), (42/Şura, 12)

74. 20/Taha, 39

Tevhidi ve Fıtratı Bozan Laik Bir Eğitim Kurumu Olarak Okul

Dünyanın en mahir kuaför, imaj ve makyaj ustaları bir ölünün başına toplansa da yapabilecekleri hiçbir şey olmaz. Eğitim stratejisi batı referanslı olduğu için ruhsuzdur, ölüdür.

Eğitim, üzerinde büyük bir ehemmiyetle durulan ve toplumların geleceğini şekillendiren hayati bir konudur.

Eğitimdeki gaye; çocuğun zihinsel, ruhsal ve duygusal gelişiminin sağlıklı bir şekilde gerçekleşmesi için yol gösterici rehberlikte bulunmaktır. Teknik ve pratik bilgi ve becerilerinin geliştirilmesidir. Böylece hayata her açıdan donanımlı fertler hazırlamaktır.

Şüphesiz ki herkes kaliteli bir eğitim almak ister. Bunu şöyle de söyleyebiliriz: Her anne-baba çocuğunun en iyi, en prestijli okullarda okuyabilmesi için elinden gelen çabayı gösterir. Hatta zaman zaman tuhaf örneklerle de rastlıyoruz. Bu amaç için helal-haram sınırlarını gözetmeden çok çarpıcı fedakarlık(!) hikayeleri yaşanmakta.

Eğitim meselesine kalite ve nitelik açısından bakıldığında pek de iç açıcı istatistiklerle karşılaşmamaktadır. Günümüzde yürürlükte olan eğitim stratejisi, esasen nitelikli ve kaliteli bir eğitimi önecilememektedir. Öncelikli hedef laik sistemin kurumuş damarlarına kan, zayıflamış kemiklerine de güç olacak bir neslin yetiştirilmesidir.

Mevcut eğitim sistemi de, birbirini tamam-

lamak suretiyle bir bütün meydana getiren kemalist-laik ve çorbaya tuz kararınca demokratik sistemin tamamlayıcı bir parçasıdır.

Bu sistemin yetiştirmek istediği insan modeli, her şeyden önce rejime içtenlikle bağlılık ve itaatte kusur ve zafiyet göstermeyecek bir insan modelidir.

Bu amacın gerçekleşebilmesi için işe başlanacak en uygun yer ise eğitim kurumlarıdır, yani okullardır.

Malumdur ki toplumun hemen hemen her kesiminden mevcut eğitim sisteminden ciddi şikayetler var. Bu şikayetler sürekli olarak dile getirilmektedir.

Evdeki mobilyaların tozunu güneşirisi temizler gibi eğitim sistemini evire çevire karmaşık hale getiren eğitim bürokrasisi de, şekvacıların başında gelmektedir. Neredeyse birkaç gün arayla eğitimde 'köklü reformlar' yapan zevatın da aynı zamanda sistemden şikayetleniyor olmaları ironik bir durum.

Bu şekvacıları, bilinçli ve dikkatli bir biçimde takip edenlerin şöyle bir manzarayla karşılaşmaları görülecektir.

Eğitim politikalarını belirleyen, planlayan

ve icra eden yöneticiler ile toplumun diğer kesimlerinin şikayetlerinin temel nedeni çocuklarımızın sapkın inançlara, manevi buhranlara yahut yoz ahlaka sivrulup sürüklenmeleri değildir.

Kanser olmuş bir büneyi asprinle tedavi etmek kabilinden yöntemlerle nesilleri ıslah edebileceklerini vehmeden yöneticilerin esasa, yani inanç/akideye ilişkin olmayan her türlü tasarrufları bu sorunu gittikçe daha da derinleştirmektedir.

Dünyanın en mahir kuaför, imaj ve makyaj ustaları bir ölünün başına toplansa da yapabilecekleri hiçbir şey olmaz. Eğitim stratejisi batı referanslı olduğu için ruhsuzdur, ölüdür. İyi niyetli de olsa yöneticilerin çabaları bu çirkin cese can katmaz, katamaz.

Okumanın ve okulun neredeyse kutsallaştığı ülkemizde, halkımızın da bu mavallara kanıp büyük bir iştahla, kendilerine gösterilen istikamete doğru yönelmeleri ayrıca düşündürücüdür.

Evet, şüphesiz ki İslam'ın ilk emri "*Oku!*"dur. Okumanın İslam'daki önemi ve değeri tartışılmazdır. Ama hangi okuma?

Nedense laik, kemalist, milliyetçi, sosyalist, liberal ve demokratlardan oluşan hemen hemen her kesim, eğitim ve okumalar için İslam'ın bu ilk emrine sarılırlar. Ancak "*Oku!*"dan öncesine veya sonrasına hiç bakmazlar. Baksalar da işlerine gelmeyeceği için görmezler, görmek de istemezler.

Zira "*Oku!*" emri, insana bilmediklerini belleten ve kalemle yazmayı öğreten Allah'ın adıyla başlamaktadır. Allah *subhanehu ve teâlâ*, değerli elçisini seçtiği ve bağlantı kurduğu ilk anda onu Allah'ın adıyla okumaya yönlendirmiştir:

*"Oku! Yaratan Rabbinin adıyla ile."*¹

"Oku!" emrini öncesi ve sonrasıyla hayatına ve çocuklarına bu alanda rehber kılan\kılabilen anne babaların, en büyük kerem sahibi Allah'ın yüce kitabındaki ayetlerinin tahrif, tahrip ve tahfif edildiği laik eğitim kamplarına çocuk-

larını göndermeleri asla düşünülemez. Çünkü Müslüman ebeveynin günümüzdeki eğitim sistemiyle ilgili şikayetleri '*Okul eve çok uzak, kışın kaloriferler yanmıyormuş, dersler boş geçiyormuş, öğretmenler şöyle böyle...*' biçiminde, şekli ehemmiyetsiz yakınmalarla sınırlı değildir.

*"Bilenlerden başkası düşünüp akıl erdirmez (anlamaz)."*²

Müslümanların sakındıkları ve doğal olarak sakınmak zorunda oldukları şey; eğitim müfredatındaki yoğun küfür ideolojisi karşısında çocukların savunmasız ve edilgen konumunda bulunmalarıdır. Tevhid-i tedrisat yani kız-erkek karışık sınıflarda oturtulmak suretiyle fitri olan haya duygularının henüz küçücük yaşlardan itibaren bozulması ve yoz ahlaka kapı aralayan bir ortamda bulunmalarıdır. Müfredat ve ortamın dışında '*eğitimci, öğretmen*' kadrolu görevli ve yöneticilerin öğrencileri batıla ve batıcılığa teşvik edip cesaretlendiren yönlendirici çabalarıdır.

Problem, eğitimcilerin böylesi kişisel faaliyetleriyle sınırlı mahalli/lokal bir problem değildir.

Meselenin özü, esası; güç kaynağı şirk akidesi olan tahripkar bir sistem meselesidir. Devlet ölçeğinde sistematik olarak şirk akidesine yöneltilmeye çalışılan nesillerimizi korumak ya da koruyamamak gibi hayati bir problemle karşı karşıyayız.

"Onlar(Mü'minler) yalan ve boş sözün yanında durmazlar, boş söz (konuşanlar)'a rastladığı zaman vakar ile (oradan) geçip giderler . Ve kendilerine Rabblerinin ayetleri hatırlatıldığın-

1. 96/Alak, 1

2. 29/Ankebut, 43

*da onlara karşı sağır ve kör durmazlar."*³

Halkımızın çok büyük bir çoğunluğu maalesef bu hususta hiç bir hassasiyet göstermemektedir. Çoğunluğun fiili olarak durumu budur. Bundan daha esef verici manzara ise, bazı İslami kesimlerin ortaya koydukları acziyet halidir.

Şirk konusundaki hassasiyetler '*Lat, Menat, Hübel*' gibi cahiliye dönemi Mekke'sine has tahattan taştan putlarla sınırlı kalmıştır. Öyle ki bu sınırlar dahi gevşeyip kaybolmaya yüz tutmuştur.

Şirk ve zulümatın esaretindeki cahiliye dönemi Mekke'si ile günümüzdeki modern cahiliye kaynaklı laik eğitim sisteminin toplumsal yansımaları arasında karşılaştırmalı küçük bir tasvir, belki durumu daha da netleştirecektir.

Cahiliyenin hakim olduğu Mekke şehir devletinin bilinen organize ve yaygın bir eğitim modeli bulunmaktaydı. Buna karşın günümüzdeki eğitim sisteminin toplum hayatındaki önemli yansımalarına paralel örnekler görmekteyiz.

Misal; Kureyş'in elit tabakasından olmayanlarla, '*yeryüzünün ilahları*' olarak kabul ettikleri putları tazim etmeyenlerin elçilik, Beytullah'ın hizmetinde bulunma, kahinlik, arrafılık ve Daru'n-Nedve'deki istişare ve karar alma mekanizmalarında bulunmak gibi günümüz tabiriyle herhangi bir kamu görevinde yer almaları asla mümkün değildir.

Günümüzde de durum pek farklı değil. Ne-sillerimiz, Cumhurbaşkanı'nı dahi sözde değil, özde laik olması şartıyla seçen bir sistemin çarklarının keskin dişleri arasında ezilmektedirler.

Geriye doğru bir adım çekilip genel manzara şöyle bir göz atalım.

Bugün demokrasiyi benimsemeyen ve laikliği özümsemeyen kimselerin mevcut sistem

içerisinde barınmaları mümkün değildir. Çocukluğundan itibaren sistemin eğitim kamp-larındaki tezgahlardan geçtiği halde, fitratını kısmen de olsa koruyabilmiş insanların sistem tarafından kabulü ve hazmedilmesi asla düşünülemez. Bu kimse yabancı/zararlı unsur olarak tanımlanacak ve derhal etkisizleştirilerek dışlanacaktır. Çünkü o itaatkar ve makbul bir vatan-daş değildir ve sistemin egemen olduğu alanlar-da daima kaybetmeye mahkum edilmektedir.

Ülkenin en iyi okullarından mezun olmuş bir genç adam dahi herhangi bir kamu kurumu bir tarafa artık özel sektörde bile işe alınırken kendisine adeta, sırat köprüsünden geçme pro-vası yaptırılmaktadır.

Yazılı sınavlar, sözlü mülakatlar, gü-venlik soruşturmaları, aile araştırmaları, kişilik ve karakter analiz-leri ve tabii ki inanç ve fikrinin netleştirilmesi sürecinin so-nunda atabildiği kadar pa-rendeler attıktan sonra artık her türlü kaba sığa-cak '*civa tıynetli*' bir halde, ancak başlatılır işe.

Her ne kadar küçük bir karşılaştırma yapmaya çalıştıysak da cahiliye Mekke'si müşrikle-rinin günümüz modern müşriklerin-den daha kalender ve insaflı olduklarını da söylememiz gerekir.

Bu manzaranın müsebbibi elbette ki cahili eğitim sistemidir. Zira laik eğitim sistemi çocukları henüz altmış aylık bebekken, yani çocuk arası bir şeyken alıp hak ve doğruluk karşısında zihnini dumura uğratmaya başlamaktadır.

Allah'ın yarattığı tertemiz fitratı ifsad etmektedir. O bebeler-çocuklar konuşup yazmaya başlarken aynı anda yalanı ve münafıklığı da öğreniyorlar. Hem de koca koca öğreticilerin rehberliğinde oluyor tüm bunlar.

Okulda kendilerine öğretildiği gibi bir büyük(!) olmak üzere birçok putu yüceltmeye başlıyorlar.

Putları tazim etmekle bırakılmıyorlar. Onla-rın hayatını ve şirk önderliğindeki mücadelele-

Tağuta hizmet etmeyi hakka hizmet olarak görüp, bundan dolayı rüyalarında ve hülyalarında cennetlerde köşk ve huri bakan(!) muhafazakar statükocuların yetiştikleri saksılardır laik okullar.

3. 25/Furkan, 72-73

rini öğrenip örnek almakla da yükümlü kılınıyorlar.

Batılın hak ile nasıl '*eşit ve kardeş*' olduğu-nu(!) öğreniyorlar.

Kalpieri ve ruhlari ilmek ilmek örülen küfür kafeslerinde esir alınmaktadır çocukların.

Allah *subhanehu ve teâlâ* ile beraber başka ilahlar edinmenin aslında hiç de korkulacak veya kaçınılması gereken bir şey olmadığını öğreniyorlar.

Adı laik veya başka bir şey olan ilhad/inanç-sızlık akidesiyle beyinleri kirletiyor.

Bu okullarda, demokrasi gibi bir küfür ideolojisini İslam'ın altıncı şartı olarak görebilen şirk akidesine mensup yeni nesiller yetişiyor.

Allah'ın dinine hizmet ederek bilgi, birikim, tecrübe ve yeteneklerini İslam'ın istifadesine sunmakla izzet bulacakları yerde, hem yerel hem de uluslararası küfür sisteminin vazgeçilmez unsurları olan kişi ve gruplar da bu okulların eseridir.

Hakka ittibası, nefsinin isteğiyle paralel oldukça, içten bir bağlılık gösterisinde bulunan malumat sahibi çok sayıda münafığın karakter okulları da, işte bu laik eğitim kamplarıdır.

Tüm kainatı yaratan Aziz ve Celil olan Allah'a kulluk ile yeryüzünün herhangi bir bölgesinde gücü eline geçiren tağuta kulluk arasında hiçbir fark gözetmeyen anlayışın yeşertilip filizlendirildiği mekanlardır okullar.

Tağuta hizmet etmeyi hakka hizmet olarak görüp, bundan dolayı rüyalarında ve hüyalarında cennetlerde köşk ve huri bakan(!) muhafazakar statükocuların yetiştikleri saksılardır laik okullar.

Güzel, akıcı ve düzgün konuşan, iyi giyimli, sık görünümlü, kravatlı yolsuzlarla, soyguncuların toplum nezdinde muteber kartvizit sahibi oldukları, her türlü ahlaksızlığa cevaz veren akreditasyon merkezleridir laik eğitim yuvaları.

Bir diploma ve muhtemel bir sosyal statü uğruna bebelerin, çocukların ve gençlerin, derinliklerinde kayboldukları dehşetengiz şirk dehlizleridir laik okullar.

Ümmetin istikbali için ümit kapıları olabilecek muvahhid bir neslin yetişmesinin önündeki en büyük engellerden birisidir laik eğitim kurumları.

'*Şüphesiz ki faiz de alışveriş gibidir*' diyen büyük sermaye sahiplerinin bu işin ihtisasını yapmaya başladıkları, teknik ve teorik bilgi ve destek aldıkları fesat üretim yuvalarıdır laik eğitim merkezleri.

Çocukların gözlerini ve kalplerini cehalet örtüleriyle kapatan, ardından hayat yolculuğunda sürekli olarak şirk önderlerinin ardı sıra giderek onlara uyan kuyruk insanlar olmalarına neden olan basiret köreltme ve imha yerleridir laik eğitim kurumları.

Bu okullar dünyevi olarak muhtemel bir edinim ve kazanımın elde edilebilmesine fırsat verebilir ancak, uhrevi hayatın ebediyen elden gitmesine neden olacağı hususu kuşku götürmez bir hakikattir.

Laik eğitim hücreleri, nesillerimizin temiz fitratları, aydınlık zihinleri, pırıl pırıl kalpleri ve asil ruhlarının muazzap olduğu birer mezar gibidir.

Bu hakikatlerin hilafına iddiada bulunanların Allah *subhanehu ve teâlâ* katında kabul edilebilecek hiçbir delilleri yoktur, mazeretleri de.

"Bu iş ne sizin kuruntularınıza göredir, ne de Kitap ehlinin kuruntularına(arzularına) göredir." ⁴

Batıcı laik eğitim yuvaları okulların, çocuklar üzerindeki kalıcı tahribatının boyutları hakkında bir fikir verecek şu iki cümleye kulaklarımız aşına değil mi?

Evde, camide '*Allahuekber!*'
Okulda, sınıfta '*Atau'l ekber!*'

Dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hak ile gönderen Allah'a hamd olsun. En üstün salat ve selamlar Efendimiz Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem*, temiz ehli beytinin, saygıdeğer ashabının ve modern cahiliye devrinin mümtaz muvahhidlerinin üzerine olsun. ■

4. 4/Nisa, 123

Günümüz Okullarına Menheci Bir Bakış

Ne yazık ki çocuğumuz kurdun eline verdiğimiz koyun gibi, bu ellerde yoğrulmakta tezgâhtan çıkacak bir ürün gibi sırasını beklemektedir.

Günümüz okullarını birçok açıdan incelemek mümkündür. Meseleye itikad nazarı ile veya ahlak nazarı ile yaklaşılabilceği gibi, tağuti sistemin kendilerine sadece kul olabilecek insanları yetiştirdiği 'okul' denen bu tezgâhlara menhec perspektifinden bakmak da mümkündür. Biz bu perspektiften bakmakla beraber meselenin daha iyi anlaşılması amacı ile öncelikle menhec kavramının tarifi üzerinde durmayı uygun gördük.

Menhec Kavramının Tarifi

Yürümek, belli bir rota izlemek manasına gelen نَهَج (nehece) kelimesinden türeyen مَنْهَج (menhec) sözcüğü yol, yordam, metot, program gibi anlamlara gelir.

Bir menzile ulaşmanın şüphesiz birden fazla yolu ve yöntemi vardır. Bu yollar bazen bizi menzile sağ salim ulaştırır, bazen bizi içinden çıkamayacağımız çıkmaz sokaklara sokar. Bazen de ulaşmamız gereken menzilden daha farklı bir menzile iletir. Bu menzile ulaşmak için kullandığımız bütün yol ve yöntemlerin genel ismi menhectir.

Menhec, her ne kadar köken itibarı ile İslami bir kavram gibi görünse de aslında sadece İslam'ın şahsına münhasır olan bir kavram değildir. İster İslami, isterse de gayri-İslami olsun her oluşumun, sistemin, doktrinin, devletin,

yapının veya topluluğun takip ettiği bir yolu ve bu yolda esas aldığı bir takım kural ve kaideleri vardır. İşte bu yol ve kaidelerin tümünün ortak ismi menhectir.

İslam her ne kadar belli çevreler tarafından dar bir çerçeveye sıkıştırılmaya çalışılsa da aslında tamamen hayata müdahil olan ve müminlere bu dünya hayatında müstakim olmaları için bir takım kaide ve kurallar belirlemiş olan ilahi bir sistemdir. Bu kaide ve kurallara İslam menheci ismini verebiliriz. İslam'ın mukabili olan küfür sistemlerinin de aynı şekilde kendi müntesiplerine dünya hayatında belirledikleri yollar ve kaideler mevcuttur. Bunları da küfür menheci olarak isimlendirebiliriz. Örneğin komünizm dininin aynı şekilde müntesiplerinin eline tutuşturmuş olduğu bir takım kurallar ve kaideler

vardır. Bu din 'İnsan yaratılış sonucu meydana gelen bir varlık değildir', 'Diyalektik materyalizm: Toplumlar ancak belli çatışmalar sonucu gelişebilir, evrim geçirebilir', 'Özel mülkiyet yoktur', 'Namus, ahlak ve din gibi kavramlar toplumların evrimine engeldir' gibi menhec esaslarından müteşekkildir. Aynı şey diğer din ve ideolojiler için de geçerlidir. Paragrafın özeti ise şu cümledir: 'Her dinin ve ideolojinin bir menheci vardır.'

Yaşadığımız coğrafyada yürürlükte olan sistem, Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmedigi beşer aklının ürünü olan, tanırda halkın egemenliğı olan ama hakikatte bu egemenliğın sadece beşyüzelli kişiyeye ait olduğı demokratik sistemdir. Elbette demokratik sistemlerin de tabilerine deklare etmeye çalıştığı bir takım menheci esasları vardır. Sistem, bugün bu esasları okulları vasıtası ile daha çocuk 6-7 yaşlarında öğretmekte, yazımızın başında söylediğimiz gibi kendine her durumda boyun eğen bir nesil oluşturma çabası içerisinde kuruluşundan beri girmektedir.

İşte yazımızın bu bölümünde İslam'ın bir takım menheci esasları ile içinde yaşadığımız sözde demokratik sistemin okulları vasıtası ile genç beyinlere dayattığı menhec esasları arasında çok belirgin olan farkları inceleyeceğiz;

1. Esas: İslam Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kıyamete kadar razı olduğı tek dindir. İslam'ın fertlerine öğrettiğı menhec budur. İslam'ın, Allah'ın razı olduğı tek din olması ile İslam dışında kalan bütün dinler bu rızadan mahrum kalmışlardır. Bunun menheci olarak hayata aksettirilmesi ise ancak İslam dışındaki dinlerin ismi, cismi ne olursa olsun reddedilmesi ile mümkündür. İslam'ın adının olduğı bir yerde başka bir dinin mevzu bahis edilmesi ancak abes olur. Müslüman fert, bu bakış açısı ile yoluna bakar ve hedefine doğru devam eder.

İslam'ın bu menhec esasına mukabil, tağıti sistemlerin mekteplerinde genç dimağlara dayatılan birçok din gözümüze çarpmaktadır. Meselenin en üzücü olan tarafı ise körpe beyinlere öğretilen bu dinlerin hepsinin taban tabana İslam'a zıt olmasıdır. Yani çocuğumuz daha İslam'ın tek ve vazgeçilmez din olduğunu öğrenmeden önce, bu dinlerle karşı karşıya kalmaktadır. Çocuğumuza her fırsatta dayatılan bu dinlerin ne olduğunu bizzat sistemin anayasa-

sından öğrenebiliriz;

Milli Eğitim Temel Kanunu, Kanun No:1739

Genel amaçlar, Madde 2: 'Öğrencileri Atatürk inkılap ve ilkelerine ve anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağı, Türk milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranmış haline getirmiş yurttaşlar yetiştirmek.'

Nasıl ki İslam kendisi dışındaki diğer dinleri reddediyorsa, küfür menheci de bundan geri kalmayarak kendi menfaatıyla çatışan dinlerin üstünü çiziyor. Okuyalım:

Madde 11: 'Eğitim kurumlarında anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine aykırı siyasi ve ideolojik telkinler yapılmasına ve bu nitelikteki günlük siyasi olay ve tartışmalara karışılmasına hiçbir şekilde meydan verilmez.'

Sistemin çocuklarımıza kendi okullarında öğretmiş olduğı dinler işte bunlardır. Laiklik, demokrasi, milliyetçilik, devletçilik ve küfri inkılapların savunuculuğunu yapmak ve daha niceleri... Çocuğumuzun İslam'ın menhecinden nasıl uzaklaştırılmaya çalışıldığını yukarıda ismi geçen şahsın ilke ve inkılaplarını incelediğimizde fark edebiliriz. Hatta bu ilke ve inkılapların irdelenmesi o kadar fazla hale gelmiştir ki siyasi veya ideolojik bir temele dayanmayan matematik gibi derslerde dahi bunların kırıntılarını görmek mümkündür.

2. Esas: İslam kendisinde cahiliye kalıntısı olan her şeyi kaldırmıştır. İslam'ın cahiliye düzenlerine karşı duruşu herkesin malumdur. İslam cahiliyenin her türlü kırıntısını elbiseye bulaşmış bir necaset gibi görür ve bütün çabasını onu izale etme yolunda harcar. İslam'ın Müslüman fertler yetiştirirken esas aldığı madde budur.

Yaşadığımız coğrafyada tatbik edilen sistemin mekteplerinde ise cahiliye 21. yüzyılın şartlarına uygun olarak tekrar ihya edilmektedir. Rasûlullah'ın gönderilmiş olduğı cahiliye

toplumunu aklımıza getirelim. Kendi elleriyle yaptıkları, taştan, tahtadan, kimi zaman helvadan putlara ibadet ederler, onların önünde tazime geçerler ve onlara asla saygısızlık yapmasına tahammül edemezlerdi. Bunları salih olan atalarımız diye tabir ederler ve bu putların saygınlığına asla halel getirmezlerdi... Eminim bunları okuyan kişi mutlaka aklının herhangi bir tarafından geçen şu cümleyi kurmamak için kendini zor tutacaktır; 'Ne kadar akılsız insanlar! Hiç taş-tahtaya tazim edilip önünde saygı duruşunda bulunulur mu?!' O döneme bakıp bu soruyu sormak gayet akıllı ve mantık sahibi bir insanın yapacağı iştir. Peki, bu soruyu soran aynı mantık sahibi insanlar acaba 21. yüzyılın puta tapma ritüellerini görünce ne söylemesi gerekir? Evet, maalesef ki maalesef bugün okullarda çocukların yaptığı fiiller dün Ebu Cehil ve avanesinin yaptığı fiillerden çok da farklı fiiller değildir. Hatta bu fiiller günümüzde zulüm seviyesine ulaşacak boyutlara varmıştır. Değerli okuyucu burada şunu da belirtmek gerekir ki bu satırları yazan kardeşiniz bizzat bunları yaşamıştır. Bu nedenle anlatmaya çalıştığım şeyler şu an aklımdan geçirdiğim tamamen ütöpik olan şeyler değildir. Hem eminim ki sen de dondurucu soğuğun altında sırf ataya vefa borcunu yerine getirmek adına bu 'saygı katliamına' maruz kalmışsındır. Eminim sen de bu küfür sisteminin özel günlerinde yaz güneşinin kavurucu sıcaklığı altında gençlik bayramı kılıflı bir zulmü yaşamışsındır. Eminim sen de 'laiklik nedir?' sorusunu soran bir öğretmenin donuk ve korkutucu bakışlarını kalbinin ta derinliklerinde hissetmiş, sorunun cevabını veremediğinde de öğretmenin gazabını tatmışsındır. Eminim sen de her sabah, yaz-kış demeden asrımızın hubelinin karşısında pür dikkat kelimesinin bile yanında kifayetsiz kalacağı bir duruşla durmuş, bu ibadet esnasında huşulu davranmayan çocukların nasıl bir cezaya tabi tutulduklarını görmüşsündür... Evet, bugün cahiliye diriltmekte, eskilerin putlarına verdikleri değerini daha fazlası çağımızın cahili simgelerine verilmektedir. Ne yazık ki çocuğumuz kurdun eline verdiğimiz koyun gibi, bu ellerde yoğrulmakta tezgâhtan çıkacak bir ürün gibi sırasını beklemektedir. Ancak cehaleti çocuğumuzun öğretmen, doktor veya mühendis vs. olamamasında aramayalım. Asıl cehalet çocuğumuzun taştan tahtadan olan bir heykelin karşısına geçip, onun ilkelerini savunmak ve yüceltmek uğruna çalış-

şacağını söylemesidir. İşte bu cehaletten sonra çocuğumuzun doktor veya mühendis olması bu cahiliye karanlığını örtbas etmeyecektir.

3. Esas: Müslüman sadece İlayı Kelimetullah davasının yüceltilmesi için çalışan, gerektiğinde bunun için savaşılan kimsedir. Nitekim Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor;

*"Fitne(şirk) ortadan kalkıp din(otorite) yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşılan."*¹

*"Fitne tamamen yok edilinceye ve din (otorite) de yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşılan."*²

İslam'ın Müslüman ferde vermek istediği menhec budur. Eğer bir savaş olacaksa, bu Allah'ın dininin yüceltilmesi için olmalı, eğer bir yerde bir uğraş ve mücadele söz konusu ise bu ancak İslam uğrunda olmalıdır. Allah'ın dini dışında başka bir din veya Allah'ın dininin menfaati dışındaki batıl menfaatler uğruna yapılan savaş, Allah'ın razı olmadığı cahiliye savaşları olarak isimlendirilmeye mahkûmdur. Müslüman her hareketinde bunu gözetir. 'Eğer ortada bir menfaat varsa buna en hak sahibi olan İslam'dır' gözlüğü ile dünyaya bakar.

Nitekim Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* mektebinden mezun olan ve icazetlerini İslam'a feda ettikleri kan ve terleriyle alan hayırlı nesil de böyleydi. Mus'ablar, Bilaller, Habbablar, Ömerler, Osmanlar, Ammarlar *radiyallahu anhum* ve daha niceleri bu mektepten mezun olmuşlar-

1. 8/Enfal, 39

2. 2/Bakara, 193

Hani her sabah yaz-kış demeden okuduğumuz, bir öğrenci arkadaşımızın şefliğinde koro halinde terennüm ettiğimiz ve içerisinde tağuti sistemin menhencinin esasını oluşturan ibarelerin bulunduğu o yazı var ya, işte ondan bahsediyorum.

di. Mus'ab'ı ele alabiliriz mesela. Rasûlullah'ın mektebinde yetişen bu genç sahabe, imanı öyle bir içmişti ki İslam damarlarında dolaşır hale gelmişti. Eğer ortada İslam'ın kelimesinin yüceltilmesi için bir çalışma varsa Mus'ab oradaydı. Eğer ortada ıslah adına bir şeyler varsa Mus'ab yine oradaydı. Eğer ortada Allah'ın kelimesine karşı duran bir topluluğa karşı cihad varsa Mus'ab'sız olmazdı. Sözün özü hayır neredeyse Mus'ab oradaydı. Bu nasıl bir müfredattı ki yirmili yaşlarındaki Mus'ab'ı cezbetmişti? Bu mektebin müfredatı nasıl bir müfredattı ki Mus'ab bu mektepten mezun olmak için Mekte'deki şöhretini, malını elinin tersiyle itmişti? Bu mektep nasıl bir mektepti ki öğrencileri sadece Allah'ın kelimesinin nasıl yüceltilebileceğini düşünüyor ve bütün çabalarını bunun uğruna sarf edebiliyorlardı? İşte İslam'ın müfredatının temel esası budur. Ve bu müfredatla yetişmiş insanların niteliğini öğrenmek için çok çaba sarf etmeye gerek yoktur. Bunun için bu mektebin öğrencilerinin yani sahabenin hayatlarına bakmak yeterlidir.

Bu sistemlerin mekteplerinde verilen menhec ise tam beklediğimiz gibi İslami menhece aykırı şekildedir; atalar, bayraklar ve beşer aklının ve hevesinin ürünü olan yasalar uğruna çalışmak, bu yasalara karşı duran sözüm ona bütün anarşist ve terörist unsurlarla savaşmak... Evet, sistem bu esasını çocuğumuza daha henüz 6-7 yaşlarında iken ezberlettirmekte bu ezberin tekrarını da her sabah atalarının önünde tekrar ettirmektedir. Evet, 'Andımız' başlıklı o yazıdan söz ediyorum. Hani her sabah yaz-kış demeden okuduğumuz, bir öğrenci arkadaşımızın şefliğinde koro halinde terennüm ettiğimiz ve içerisinde tağuti sistemin menhencinin esasını oluşturan ibarelerin bulunduğu o yazı var ya, işte ondan bahsediyorum. Sahi o yazının içinde nasıl ibareler vardı?

Öncelikle şef olan öğrenci arkadaşımız 'Günaydın arkadaşlar' diye avazı çıktığı kadar bağırır, daha sonra ise şu sözleri söyler ve bizim de tekrar etmemizi beklerdi:

"Türk'üm, doğruyum, çalışkanım, ilkem küçüklerimi korumak, büyüklerimi saymak, yurdumu, milletimi özümünden çok sevmektir. Ey büyük Atatürk! Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğime and içerim. Varlığım Türk varlığına armağan olsun. Ne mutlu Tür-

küm diyene!"

Aslında hiç anlamadığımız bu sözlerin bize söylenmesinin altında bilinçaltımıza yavaş yavaş yerleştirilen, ilmek ilmek kalbimize örülen çok ciddi mesajlar vardır. Namazda her rekâta okuduğumuz bir 'Fatihâ' gibi tekrar ettiğimiz bu satırlar daha 'Fatihâ'dan habersizken bize söylenilmekte hatta ezberlettirilmektedir. Ezberlememek mümkün mü her sabah tekrar edilen bu sözleri?! Daha hedefini, menhecini bilmeyen bizler bir şeyler üzerine and içiyoruz. Varlığımızı birilerinin var olması için armağan ederken, bizim ırkımızdan olmayan insanların mutluluk hakkı olmadığını iddia ediyoruz 'Ne mutlu Türküm diyene' satırlarıyla... Daha sonra gittiğimiz mektepte sürekli adını duyduğumuz, tam karşımızda büstü bulunan şahsı 'Ey büyük Atatürk!' diyerek tekbir ediyor ve onun açtığı yolda, gösterdiği hedefe doğru gideceğimizi söylüyoruz daha Rabbi'mizi tekbir etmeden ve O'na: 'Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım isteriz' bile demeden... Hele bir de o gün özel bir gün ise öğretmenimiz günün anlam ve önemini belirten konuşmayı yapması için falanı davet eder kürsüye ve bizlerin nasıl karanlık çağlardan kurtulduğumuzu falan anlatır, eski atalarımızı güzelce yâd eder. Aa o da ne?! Sıra arkadaşımız kürsüye çıkmış ve içerisinde Ata kelimesinin çok fazla geçtiği şiirleri okumaya başlamıştır. Biz de bu manzarayı pür dikkat izleriz. Nasıl izlemeyelim ki o müdürün korkutucu bakışları üzerimizdeyken?! Nasıl pür dikkat olmayalım ki etrafımız öğretmen ordusu ile çevrilmişken?! Nasıl hazır ol vaziyetinde durmayalım ki daha az önce atasının karşısında düzgün durmadığı gerekçesi ile arkadaşımız dayak yemişken?! İşte değerli okuyucu atasının karşısında duran küçücük çocuğun hissiyatı budur. Ve bu çocuğa daha o yaşta iken verilen menhec de budur. Atalarının uydurduğu bir takım kavramların bekçiliğini yapıp, bu ilkelerin yücelmesi için elinden geleni yapmak ve bu ilkelerle problemi olanlarla varlığını davasına armağan edecek kadar mücadele etmek... İşte budur küfrün küçücük yüreklere öğrettiği menhec...

4. Esas: İslam'ın özellikle genç nesillere vermek istediği menhec esaslarının en önemli olanlarından bir tanesi de; şirkin ve küfrün her çeşidine karşı İbrahîmî bir duruş göstererek, İbrahim milletine layık olacak bir birey olmaktır.

Millet-i İbrahim nedir? Kısaca Mümtetine Surresi'ndeki ayette geçen şu özelliği kendilerinde barındıran insanlardır.

*"İbrahim'de ve onunla beraber olanlarda, sizin için gerçekten güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine demişlerdi ki: 'Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarımızdan uzağız. Sizi tekfir ediyoruz(kafir görüyoruz). Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve öfke belirmiştir.' "*³

Evet, İbrahim'in milleti işte budur. Bu esası kendisi için şiar edinmiş bir Müslümanın şirke eyvallah demesi söz konusu bile olamaz. Çünkü İbrahim *aleyhisselam* her Peygamber gibi ateşlere atılmak pahasına da olsa, şirke karşı mücadelesini hem sözlü olarak hem de pratik sahada o dönem şirkin en büyük temsilcisi olan putları kırarak göstermiştir. İbrahim milletine tabi olacak bir Müslüman için şirke karşı bir eylem kaçınılmazdır. Bu mücadelesini ya sözlü olarak ya da gücü olduğunda fiili olarak ortaya koyar.

Ancak küfrün tezgâhı olan mekteplerden çıkan çocuklara şöyle bir göz gezdirelim. Acaba hangisi şirke ve küfre sözlü veya fiili şekilde karşı durmuştur? Acaba hangi biri çağımız insanının hiç de yabancı olmayacağı şirke, küfre ve sair fuhşiyata ufak da olsa bir tepki gösterebiliyor? Tepkiyi bir kenara bırakalım acaba hangi birisi var olan bu fesada dair içlerinde bir sıkıntı hissediyor? Hangisinin kalbi daralıyor acaba? Hayır, vallahi en ufak bir tepki bile görmek mümkün değil. Babaların birer İbrahim olarak yetiştirmesi gerektiği çocuklar, birer Nemrut olarak karşımıza çıkıyor. İbrahim milletinin temiz neferleri olması gereken çocuklar Nemrut'un fertleri olarak karşımıza dikiliyor. İbrahim ve onunla beraber olanların söylediklerini, bunlar şu şekilde okuyorlar galiba: *"Tağuti sistem ve onunla beraber olan öğrencileri Rablerine ve müminlere dediler ki; 'Ey Rabbim biz senden ve senin samimi olan fakat diploma sahibi olmayan kullarından beriyiz. Sizi tanımıyoruz. Siz bizim menhecimize tabi olmadığımız müddetçe sizinle bizim aramızda ebedi bir kin ve düşmanlık vardır.' "* Bu mekteplerden mezun olan insanlar, ya İbrahim milletine karşı çok çetin, çok sert ve tepkilidir ya da içlerinde yaşamış oldukları küfür, şirk ve fuhşiyata karşı tepkisizdir. Bu her iki

durumda da çocuğumuz maalesef sistemin istediği kölelik vasfına sahiptir.

Sistemin çocuklarımızı yetiştirdiği menhec esasları ile İslam'ın menhec esasları arasındaki farkı göstermek için daha birçok örnek gösterilebilir. Ancak bu kadarının yeterli olacağını düşünüyorum.

Bu manzara karşısında kişiye düşen, karar vermek ve bu kararını hayata aksettirmektir. Küfrün bu ifsat menhecine rağmen tercihini bu yönde yapan bir baba mı olacağız? Yoksa Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* *"Kendinizi ve ailenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun."*⁴ ayetine iktida ederek sonucu ne olursa olsun çocuğumuzu İslami menhec üzere yetiştiren bir baba mı?..

Sonsöz: 'Sorumlu' muyuz? Yoksa 'Sorunlu' muyuz?

Bir babanın başını iki elinin arasına alıp kendisine sorması gereken soru işte budur. *'Acaba ben çocuğumu küfrün ve ahlaksızlığın kol gezdiği bunların müfredat diye anlatıldığı bu mekteplerden sakındıracak kadar sorumlu bir baba mıyım? Yoksa ben çocuğumu en körpe yaşında kurdun eline verilen koyun gibi, ateşe atılan bir odun gibi dininden bihaber, İslam menheci ile alakası olmayan Allah'ın dininin değil tağutun dininin neferi olarak yetiştirilen bu mekteplere gönderecek kadar 'sorunlu' bir baba mıyım?'* Karar sizin...

*"Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder. Ve ona beklemediği yerden rızık verir. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir."*⁵

Dualarımızın sonu Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir. ■

3. 60/Mümtetine, 4

4. 66/Tahrim, 6

5. 65/Talak, 2-3

Neden 12 Yıl Zorunlu Eğitim?

Modern tağutların işletmiş oldukları bu sistem, onların 'Ağaç yaş iken eğilir' düsturunu çok iyi anladıklarını göstermektedir. Çünkü çocukluk dönemindeki talim ve terbiye insanın gelişiminde büyük bir öneme sahiptir.

Bilindiği gibi yakın bir zamanda çok tartışmalı olsa da eğitimde büyük bir değişiklik yapıldı. Bu değişiklik, eğitimde '4+4+4' sistemi diye isimlendirildi ve bu şekilde yasalaştırıldı.

4+4+4 sistemi?

Peki, '4+4+4' sistemi nedir? Kısaca bahsedecek olursak; bu sistem, önceden yürürlükte olan eğitim sisteminde birçok şeyi değiştirmiştir. Yani bu yeni sistem ile beraber eğitim sisteminin omurgasının neredeyse tamamına yakını değişmiş oldu. Bu değişikliklerden bazıları ise Milli Eğitim Bakanlığı sekiz yıl kesintisiz olan temel eğitimi, bu sistemle kademeli olarak on iki yıla çıkardı. Böylece ilk dört yılda herkes temel eğitimi alacak ondan sonraki dönemlerde isteyen orta öğretime imam hatiplerde veya mesleki okullarda, isteyen de normal okullarda devam edebilecek. Yine '4+4+4' sistemiyle beraber okula başlama yaşı yedi yaşından beş yaşına indirildi.

+4 Yıl Artırma -2 Yıl Erkene Alma

Bizim burada üzerinde duracağımız konu okula başlama yaşının iki sene daha erkene alınması ve kademeli olan zorunlu eğitimin 'dört yıl' daha eklenerek artırılması olacaktır. 'Bu mesele üzerinde neden durmamız gerekiyor?' diye düşünecek olursak bunun sebebi şudur; Yeryüzünde ister eski ister yeni ve modern hiçbir tağut yok-

tur ki insanlar üzerindeki egemenliklerini sürdürmek veya tahtlarını daha sağlamlaştırmak için kendilerine ya sadık kullar yetiştirmek ya da zulümle boğun eğmiş kitleler oluşturmak zorunda olmasın. Lakin günümüz tağutları insanları köleleştirirken kendi selefleri gibi zorla, baskıyla veya firavunun erkek çocukları öldürdüğü gibi değil tam tersine açtıkları ücretsiz eğitim kurumlarıyla ve medyayı kullanarak film, dizi ve programlarıyla bunu sevdirek gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Bu uygulama bizim yaşadığımız coğrafyada da işletilmektedir. Sistem bu uygulamanın işleyebilmesi için trilyonları gözden çıkarmaktadır. Birçok sıkıntılar getireceği bilinmesine rağmen okula başlama yaşını iki sene erkene aldılar. Burada durup zorunlu eğitim neden fazlalaştı ve okula başlama yaşı neden erkene alındı diye düşünmek gerekir. Çünkü burası insanların fazla önemsemediği bir noktadır.

Modern tağutların işletmiş oldukları bu sistem, onların 'Ağaç yaş iken eğilir' düsturunu çok iyi anladıklarını göstermektedir. Çünkü çocukluk dönemindeki talim ve terbiye insanın gelişiminde büyük bir öneme sahiptir. Bu dönemde insan boş levha gibi verilen her şeyi alıcı bir konumdadır yani levhaya ilk yazılan yazılar kalıcıdır, yeni şeyler yazılmak istense de tekrardan silinip yazılması çok zordur. O zaman çocukluk döneminde öğrenilen şeyler olumlu ve olumsuz olarak insanın hayatına yön vermekte ve bu dönemde insan yapısının temel taşları olan düşünce, kişilik ve davranışlar genel olarak oluşmaktadır. Bundan dolayı âlimler bu dönemdeki eğitim için 'taşa kazılan yazıdır' derler.

Sistem okullarda kendi laik ideolojisini ve dünya görüşünü aşamalı ve sistemli bir şekilde çocuklara vermek için eğitim süresini uzatmış ve eğitime başlama yaşını erkene almıştır. Dikkat ederseniz bu okullarda eğitimi bitiren insanların çoğu devletini, vatani, bayrağını seven; onun için mücadele vermeye çalışan veya hedefleri ve uğraşları tamamen dünyalık olan insanlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

İslam'da Çocuk Eğitiminin Önemi

İslam şeriatı hiç bir dinin önem vermediği kadar eğitime, özellikle de çocuk eğitimine üzerinde durmuş, bu meselede farklı metodlar tavsiye etmiş ve bir takım emirler vermiştir.

Nitekim Allah, babanın bu meselede birinci derecede sorumlu olduğunu şu ayetlerle belirtmektedir. Allah *subhanehu ve teâlâ* mümin kullarına hitaben şöyle buyuruyor;

*"Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında gayet katı, şiddetli, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır."*¹

Katade *rahimehullah* bu ayetle ilgili olarak şunları söylemiştir; 'Onlara Allah'a itaat etmelerini emreder, Allah'a karşı asi olmalarından nehyeder. Onlara Allah'ın emirlerini yerine getirmelerini emredersin ve kendilerine yardımcı olursun. Şayet Allah'a asi geldiklerini görürsen, onları bundan menedersin ve engellersin.'

Allah *subhanehu ve teâlâ* başka bir ayette de şöyle buyuruyor;

*"De ki: Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini ziyana sokanlardır. Bilesiniz ki, bu apaçık hüsrandır. Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da (öyle) tabakalar var. İşte Allah kullarını bununla korkutuyor. Ey kullarım! Yalnızca benden korkun."*²

İbni Kayyım *rahimehullah* şöyle der;

"Kim çocuğunu ihmal eder, ona faydalı olmaz, onu terk ederse; ona en büyük kötülüğü yapmış olur. Çocukların büyük çoğunluğunun ifsada uğ-

1. 66/Tahrim, 6

2. 39/ Zümer, 15-16

ramaları, babalarının ihmalleri yüzündendir. Onlara gereken ihtimamı göstermemeleri, dinin farzlarını ve sünnetlerini öğretmemeleri; çocukların ifsada uğramalarının, daha küçük yaşlarda telef olmalarının en büyük sebebidir. Bu şekilde ihmal edilen çocuk büyüdüğünde de ne kendi nefesine, ne yaşadığı çevreye ve ne de babasına karşı bir fayda sağlayamaz. Nitekim babası onu söz dinlemediği için azarladığında, o da babasına bir nevi şöyle der; 'Ey babacığım! Sen bana küçükken söz dinletemedin. Ben de büyüdüğümde senin sözünü dinlemedim. Sen beni çocukken bir kenara fırlatıp attın, ben de sana yaşlandığında bakmıyorum.' "

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Bu-hari ve Müslim'in İbni Ömer'den radiyallahu anh rivayet ettikleri bir hadiste şöyle buyurmuştur;

"Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden mesulsünüz. İmam çobandır ve sürüsünden mesuldür. Erkek ailesinin çobandır ve sürüsünden mesuldür. Kadın, kocasının evinde çobandır, o da sürüsünden mesuldür. Hizmetçi, efendisinin malından sorumludur ve sürüsünden mesuldür."

Yine Allah dinin pratiği olan Peygamberlerin bu konudaki çaba ve gayretlerini Kur'an da göstererek dikkatimizi bu meseleye çekmektedir. Allah kimi yerde Nuh aleyhisselam en son anda bile çocuğunu dalgalar arasında nasıl imana çağırıldığı, kimi zaman İbrahim'in aleyhisselam kendi zürriyeti hidayet üzere kalması için dua ettiğini, İsmail'in aleyhisselam ailesine namazı ve zekâtı emrettiğini Kur'an'da bahsetmektedir.

Aynı şekilde Rasûlullah da çocuk eğitimi-ne hem sözlü hem fiili olarak önem vermiştir. Rasûlullah'ın eğitim metotlarından örnek verecek olursak; Rasûlullah yedi yaşına gelen çocuklara namazın öğretilmesini, on yaşına geldiğinde ise namaz kılmaları hususunda zorlamamızı tavsiye ediyor. Yine çocukları kucağında taşıyarak mescide getirmesi, onları hemen yanı başına oturtması, minberde hutbe verirken onları kucağına alması ve daha birçok örnekte Rasûlullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem çocuk eğitimi üzerinde ne denli gayretli olduğunu gösteren en güzel örneklerdir. Yine Rasûlullah

onları ziyaret eder, onlarla şakalaşır ve onların seviyesine inerdi. Çocuklara yolda selam verir. Kimi zamanda onlarla konuşur ve onlara önemli nasihatlerde bulunurdu. Rasûlullah'ın çocuk eğitimde göstermiş olduğu bu titizlik, eşsiz sahabe neslinin oluşmasının en önemli faktörüdür.

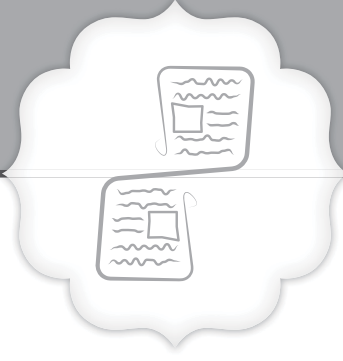
Bütün bunlara rağmen maalesef bugün dini hassasiyeti olan veya dini şekilcilikten öteye gitmeyen insanların kendi ciğerparelerini şirk ve fesat yuvalarına rahatlıkla gönderdiklerini görüyoruz. Bu da onların ne kadar kendi inandıkları İslam'a ve İslam'ı değerlere ehemmiyet verdiklerini göstermektedir.

Oysa her Müslümana düşen kendini elim verici ateşten kurtardığı gibi çocuklarını da bu ateşten kurtarmaktır.

O zaman her Müslüman tağutların tuzaklarına dikkat etmek zorundadır. Okulları sadece salt okuma-yazma öğrenme olarak ele almamak bilakis çocuklarımızın zihinlerini, düşüncelerini, kişiliklerini ve davranışlarını zehirleyen yuvalar olarak bilmeliyiz.

Davamızın sonu âlemlerine Rabbi olan Allah'a hamd etmektir. ■

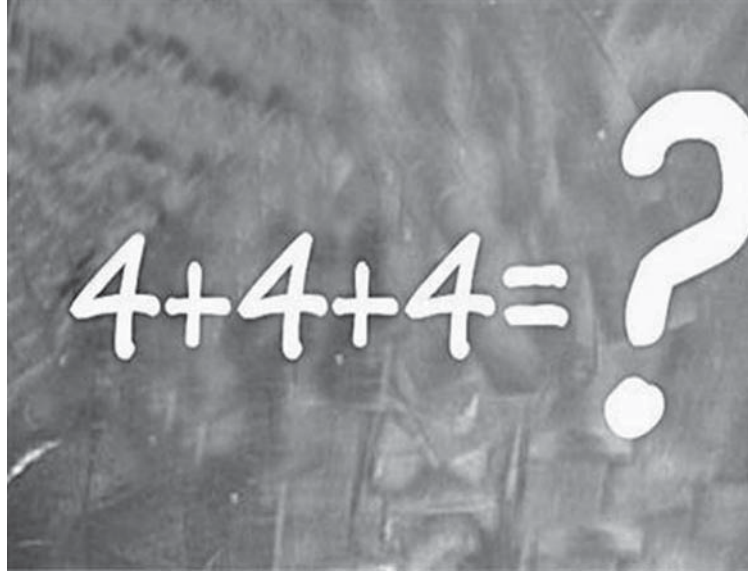

$$4+4+4=0$$

Çocuklara, “Allah’tan başka ilah yoktur” buyuran bir ilah. Karşısında, çocuklara birçok ilaha kulluk etme serbestiyeti ve mecburiyeti dayatan bir sistem.

Matematiği bilmediğimizden dolayı yapmadık bu hesabı. Küçük bedenlerin üstüne, oynanan politik inşa zorbalığının deşifresidir bu sonuç. Artılarla yapılan işlemlerin, çocukların körpe bedenleri üstünde denemesidir bu hesap. Çocukları, altı yaşından alıp on sekiz yaşına kadar, vicdanlarını, beyinlerini, özgürlüklerini gasp eden, Milli Eğitim’in ve Milli Egemenlerin, yeni bir formülü, deneklerin üzerinde yeni bir uygulama sürecidir: “4+4+4=0”.

Bir süredir gündemi işgal ve zapt eden bu konu, laik ve neo-laiklerin arasında, yine bir iktidar kavgasına döndü. Meclis komisyonunda, havada tekmeler, tokatlar, kroşeler, aparkatlar, nazlı nazlı uçuştı. 28 Şubat sürecinin çocuğu olan 8 yıllık “kök” ten kesintisiz eğitimle, AKP sürecinin çocuğu olmaya ve kesintisiz eğitimi kesintiye uğratacak aday olan 4+4+4, okul bahçesinde kavgaya tutuştu. Kavga, okul bahçesinde olduğu için, okulun içindeki gerçek sorunlar görünmedi. Nihayetinde bahçedeki yer kavga-sıydı bu. Okulun özüne inecek, okulları aydın-latacak bir kavga olmadı yani.

Su köpüğü din(dar) bir nesil isteyenlerle, laik militarist bir nesil isteyenlerin, gelecekte kim daha çok zengin olacak, kimin menfaatleri üstte olacak, halkı hangimiz sömürecek, bu toprakların zenginliğini kim cukkaya atacak, mücadelesidir bu kavga. Hiç kimse uğraşmadı gerçeği ortaya çıkarmaya ve de değinmedi gerçeğe olana. Gerçeklerle yüzleşmediler, yalanlarla,

laf cambazlıklarıyla iyice yüz­süz­leş­tiler.

Bu ülkedeki felaket-i ahval eğitim sisteminin çarpıklığını, dibe çakmışlığını ve çamura batmışlığını kimseler dillendirmediler. Okulların kışlalara çevrildiğini, çocuklara her sabah içtima yapıldığını, cansız heykellerin önünde selam çaktırıldığını, düzene bağlılık yeminlerinin ettirildiğini kimseler söylemedi. Sınıfların koğuş haline getirildiğini, komuta-öğretmen, sınıfa girdiğinde ayağa kalkıp hazır ola geçildiğini...

Okulların ticarethaneye döndüğünü, okul-aile birliğinin döner sermayesinin, döndükçe dönenleri zengin ettiğini yine söylemediler. Parası olanın eğitimde ön saflara geçtiği, vergi mükellefi yerine koyulan çocuklardan, her ay tebeşir parası, yakıt parası, soba parası, sıra parası, cart parası, curt parası alındığını; bunları veremeyenlerin küçük düşürüldüğü, dışlandığını söylemediler. Okulların düzenlediği gezilere katılmanın zorunlu olduğunu, 'katılmazsan bir üst sınıfı zor görürsün'ü yine kimse söylemedi. Parası olmayanın hiçbir şeye hakkı olmadığını...

Yine söylemediler, uyuşturucu ve sigara kullanma yaşının on iki, on üçlere indiğini. On iki yaşındaki çocukların, okul bahçesini, 'Kurtlar Bahçesi' zannedip, birbirlerini bıçakladığını, yaralanmaların hatta ölümlerin olduğunu. Fuhşun ve ahlaksızlığın, on dördündeki çocuklara sirayet ettiğini, karma eğitimin ne kadar 'karm(a)şık' olduğunu, benciliğin alabildiğince genişlediğini, ağızdan çıkanların yalan, hareketlerin sahte olduğunu yine kimseler söylemedi.

Bu sistemdeki küçük değişiklikler, gerçeğin sonucunu hiçbir şekilde değiştirmez. 4+4+4 olsa da ya da 1+8+3 olsa da ya da 12+12+12 olsa da işlemin sonucu hep sıfır olacaktır. İşte gerçeğin sivri bıçağı budur; her gün, her hafta, her ay, her yıl ve uzun zamandır küçücük bedenlere saplanan bıçak. Zorla eğitimi değil 12 yıla, 36 yıla çıkartsanız ne değişecek bu zihniyetle, bu fikir hegemonyasıyla? Bunların biraz daha dine düşkün olanını piyasaya sürseniz bakalım ne olacak?

Laiklik yerine, 'özgür ve hür' demokrasiyi benimseyecek, beş vakit namaz yerine, cumadan cumaya mekik dokuyacak, alkol yerine Ameri-kan malı kola içecek, esrar yerine mek-

ruh deyip sigara tütürecek, zina yerine muta yapacak, Polat Alemdar olmak yerine nereye 'battığı' belli olmayan Hasan olacak, dizi izlemek yerine çözümlenemeyen sırlar dünyasını izleyecek! Kimliğini yitirmiş, her daim ve kaim ruhsata sarılan, Kur'an ve sünnet kimliğine el konulmuş bir nesil. Böyle bir nesil türeyecek en sonunda. Ne kadar heluyadır bu olanlar, küçücük bedenlerin üzerinde oynanan kumarlar. Oysa İslam'ın ne güzel bir teklifi vardı annele-re, babalara ve çocuklara. Karşı sıradakileri her duyduğunda öfkelen-diren ne kadar müthiş bir teklifti bu.

Çocuklara, "Allah'tan başka ilah yoktur"¹ buyuran bir ilah. Karşısında, çocuklara birçok ilaha kulluk etme serbestiyeti ve mecburiyeti dayatan bir sistem. "Çocuklarınız yedi yaşına geldiğinde onlara namazı emredin!"² diyen önder Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*... Karşısında çocuklar yedi yaşına geldiğinde kavmiyetçi ant-lar içtiren ve ezberleten bir düzen.

Çocuklara, "zulmedenlerin inkılâba uğrayacaklarını"³ anlatan bir 'kitap'. Karşısında, zulümlele inkılap yapanların zorla okutturul-duğu kitaplar.

Çocuklara, "Yoksullara, yetimlere, yolda kalmışlara malından paylaş-ver"⁴ diyen bir din. Karşısında, çocuklara 'doldur cebe lazım olur kara günde' diyen bencil- kapitalist bir algı. Çocuklara, "Anne ve babaya öf bile deme!"⁵ diyen bir yaşayış. Karşısında, çocuklara 'Anne ve ba-banız geri kafalı, yaşlanırlarsa huzurevine kapa-tın.' diyen bir anlayış. Çocuklara, 'Çocuk olun' diyen bir medeniyet. Karşısında, çocuklara, 'Hepiniz asker doğdunuz, asker gibi olun, biz-leri izlemeye ve itaat etmeye devam edin!' diyen bir militarizm. İşte alın size 4+4+4=0 Eğitim ve Öğütüm Sistemi!

1. Kur'an-ı Kerim ve Sünneti Seniyye

2. Ebu Davud, Salat, sf. 495-496

3. 26/Suara, 227

4. 2/Bakara, 215

5. 17/İsra, 23

Eğitim Reformu: Neden ve Kimin İçin?

Yarı-militer kurumlar olan okullarda çocukların bilinci resmi ideoloji enjeksiyonu ile daha baştan köretiliyor. Böyle bir yapıdan özgür bireylerin çıkması mümkün müdür?

Eğitim sistemi her zaman egemen sınıfların ihtiyacına cevap verir. Tarihsel süreç içinde eğitimin işlevleri değişebilir ama değişmeyen şey eğitim sisteminin mutlaka mülk sahibi egemenlerin ihtiyaçlarına cevap vermesidir. Kapitalizm öncesinin sosyal formasyonlarında eğitimin amacı, egemen ideolojiyi üretmek ve yaymak ve devlet aygıtının yönetici-bürokratik kadrolarını yetiştirmektir. Kapitalizmin egemen üretim tarzı haline geldiği dönemde, yukarıdaki iki işleve bir de sermaye sınıfının ihtiyacı olan "yetişkin" işgücünü yetiştirme işlevi eklendi. Son dönemde, neoliberal küreleşmeyle birlikte eğitimin hızlı bir tempoyla paralılaşması, metalaşması, şeyleşmesi, bir kamu hizmet alanı olmaktan çıkıp özelleştirilmesiyle, artık eğitim bir kâr alanı ve aracı haline de dönüşmüş bulunuyor. Başka türlü söylersek, eğitim artık her hangi bir mal gibi alınıp-satılan bir metaya dönüşmekte. Değerlenme sıkıntısı çeken sermaye için bir kâr alanı haline gelmekte.

Eğitimin eğitilenler bakımından işleviye, belirli düzeyin üstünde eğitim görmüş olan diplomalılara "sınıf değiştirme" yolunu açmasıdır. Böylece eğitim, emekçi sınıfların çocuklarının, mütevazı kesimden gelen çocukların egemen sınıf katına, şimdilerde burjuva sınıfına katılmasını sağlıyor. Tabii onları içinden çıktıkları sınıfa yabancılaştırmak kaydıyla... Başka türlü söylersek, onları ezen tarafın unsurlarına dönüştürüyor. [Elbette eğitilmiş olanlar arasından az da olsa içinden çıktıkları sınıfa ihanet etme-

yenler de çıkabiliyor. İyi ki de çıkıyor, aksi halde durum daha da vahim olurdu...]

Eğitim sisteminin her zaman ve mutlaka hâkim sınıfların ihtiyacına göre şekillendiğinden habersiz olanlar, ekseri sorunu yanlış bir zemin üzerinde "tartışma" eğilimindedirler. Sanki bir şeyler yapılırsa eğitimin daha iyi olacağı yarılsaması söz konusudur. Başka türlü söylersek, daha iyisi yapılabilirken ve yapılamadığı için sistemin kötü olduğu, kötü işlediği, ihtiyaca cevap vermediği düşüncesi geçerlidir... Oysa egemenler ihtiyaçlarına cevap vermeyen sistemi anında değiştirirler. Bu tür yanlış anlayışlar eğitimin toplumun tamamı için tasarlandığı, oluşturulduğu düşüncesinden kaynaklanıyor.

AKP hükümeti tarafından dayatılan son eğitim reformu -4+4+4- modeliyle ilgili tartışmanın tarafları, yapılmak isteneni kavramaktan uzak oldukları için, asıl kaygının ve amacın pedagojik, entelektüel ve "bilimsel" olduğunu, amacın eğitimi yaygınlaştırmak olduğunu sanıyorlar... Öyle olunca da tartışma "kesintili mi yoksa kesintisiz mi olmalı" biçiminde yürüyor. Dolayısıyla operasyonun ne amaçla ve neden yapıldığı gözden kaçıyor. Yeni modelin başlıca iki amacı var: Birincisi, sermayenin, özellikle de küçük ve orta boy sermayenin ucuz emek ihtiyacını karşılamak, bu amaçla da çocuk emeği sömürüsünü derinleştirmek; ikincisi, eğitimdeki özelleştirme sürecini hızlandırmak. Bir taraftan sermayenin ihtiyacı olan ucuz işgücü

meslek okullarında üretilirken, diğer taraftan da eğitimin tüm aşamalarını özelleştirmek. Lâkin kesintili mi, kesintisiz mi? tartışmasının tarafları eğitimin muhtevasını hiç gündeme getirmiyorlar... Dolayısıyla tartışma sorunun esasını angaje etmiyor. Türkiye'de ilkokuldan üniversiteye, eğitim ve okul sistemi oldum olası "düşük yoğunluklu" militer bir yapı arz ediyor. Bunlara yarı-askerî kurumlar demek mümkündür. Eğitim sisteminin birinci başat niteliği budur. İkincisi, eğitim baştan sona bağnaz bir resmi ideolojiyi [devlet yalanlarını] genç nesillerin kafasına enjekte etmek üzere kurgulanmıştır. Yarı-militer kurumlar olan okullarda çocukların bilinci resmi ideoloji enjeksiyonuyla daha baştan köreltiliyor. Böyle bir yapıdan özgür bireylerin çıkması mümkün müdür? İşte Türkiye'deki eğitim sisteminin asıl misyonu ve varlık nedeni budur ve sistem tam bir etkinlikle toplumsal bilinci köreltmeyi, toplumu köleleştirmeyi başarıyor. Dolayısıyla egemen sınıflar bakımından eğitim sistemi son derecede başarılıdır. Velhasıl, Türkiye'nin "modern" okul ve eğitim sistemi böyle bir amaca hizmet ediyor.

Fakat eğitilenlerin bilincini köleleştirmek, körleştirmek, köreltmek, genç nesilleri ufuksuzlaştırmak, bilinci köreltilmiş/köleleştirilmiş eğitimcileri varsayar... Dolayısıyla eğitim kadrosu da son derece başarılıdır. Tam da gerekeni yapıyorlar, özgür düşüncenin yeşermesini, filizlenmesini daha baştan engellemeyi başarıyorlar. Cıvıvi yumurtadayken eziyorlar... Yarı-askerî kurumların eğitimcileri, öğretmenleri, tek tip bağnaz egemen/resmi ideolojiyi büyük bir başarıyla kafalara sokmayı başarıyorlar. İşte Türkiye'nin kolay yönetilen bir ülke oluşunun, demokratikleşme zaafının gerisindeki başlıca nedenlerden biri budur. Genç nesiller özgür düşüncenin ve özgürlük bilincinin gelişmesini önleyen bir eğitim sürecinden geçiyorlar...

Son eğitim reformu yangından mal kaçırmacasına oldu bittiye getirilse de epey zamandır egemenler katında mayalandırılmaktaydı. 1999 yılında yapılan 16. Milli Eğitim Şurası'nın temel gündem maddesi 'Meslekî ve Teknik Eğitim'di. Söz konusu şûrada alınan kararlardan birinde: "İlköğretimin bütün sınıflarında meslek alanını tanıtıcı etkinliklere yer verilmelidir" deniyordu... 2010 yılında yapılan şûradaysa, ilk yılı okul öncesi eğitim olmak üzere, dörder yıllık üç aşamalı 13 yıllık zorunlu eğitim öneriliyordu.

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği [TOBB] başkanı Rıfat Hisarcıkloğlu, 2010 genel kurul açış konuşmasında ne yapılması gerektiğini söylüyordu: Eğitim sistemini piyasanın [sermaye sınıfının densin] ihtiyaçlarına göre yeniden dizayn etmek... Hisarcıkloğlu şunları söylüyordu: "Eğitim sistemindeki sorunlara çare bulmalıyız. Ülkemizin mesleki eğitim altyapısını komple elden geçirmeliyiz. Kısır tartışmaları bir yana bırakıp, mesleki eğitim sistemimizi piyasanın taleplerine duyarlı hale getirmeliyiz". Ve iki yıl sonra, 2012 de "kısır tartışmalara da pek yer vermeden" eğitim sistemi talebe "duyarlı hale getiriliyor..."

Camiyi okula taşımak: AKP'nin son harikası.

TC baştan itibaren iki temele dayandı: Okul ve Cami. Durum böyleydi ama Laik Türkiye söylemi hiç dillerden düşmedi. Diyanet İşleri Başkanlığı gibi bir kurum devletin tam da göbeğine yerleşmişken, Milli Eğitim Bakanlığı içinde "Din Eğitimi Genel Müdürlüğü" diye bir birim varken, vb. bu ne menem laiktir dendiğinde, cevap hazırdır: Bu Türkiye'ye özgü bir laikliktir... Yani alaturka laiklik... Ve başta okullu-diplomalı kesimler olmak üzere insanlar rejimin laik olduğu yalanına inandırıldı. Türkiye'nin laik olduğuna inanların başında da "en eğitimli" kesimler geliyor... Tabii bu da şaşırtıcı değil zira okullu olmak demek resmi ideolojinin rahle-i tedrisatından geçmiş olmak demektir. Ve okulluluk ne kadar uzunsa, resmi ideolojinin "içselleştirilmesi" de o ölçüde büyük oluyor... Dolayısıyla bilinci en çok köreltilmiş kesim en eğitilmiş kesimdir... Bu kesim Türkiye'nin laik olduğuna o kadar samimiyetle inanır ki, yerli yersiz, Türkiye laiktir laik kalacak... sloganına sarılırlar... Aslında yalanı üretenlerle ona inananlar aynı kesimlerdir demek daha doğrudur. Oysa din-devlet ilişkisi özü itibarıyla Osmanlı İmparatorluğunda geçerli olanın miras alınmasıydı. Zaten Osmanlıdaki din-devlet ilişkisi biçimi de Bizans'tan kopya edilmişti. "Laik Cumhuriyet" uyduruk resmi ideolojisine dayanarak yönetemezdi. İdeolojik temelini güçlendirmek için camiye ihtiyacı vardı ve bu amaçla dini duruma göre manipüle etti ve kullandı. 12 Eylül 1980 sonrasında din, Türk-İslam sentezinin bir gereği olarak zorunlu din dersiyle eğitim sistemine sokulmuştu. İmam Hatip Okullarının ve Kuran Kurslarının varlığı da, bir bakıma din

Müslümanlara bırakılmayacak kadar önemlidir demeye geliyordu. AKP hükümeti güya 28 Şubat'ın rövanşını alıyormuş görüntüsü altında iki şey yapmak istiyor: Birincisi seçmene selam yolluyor; ikincisi, Seçmeli 'Kur'an-ı Kerim ve Peygamberin Hayatı' dersleriyle camiye, yani devlet dinini okula sokuyor... Fakat seçmeli söylemini nüanse etmek gerekir. Bu ikisi herkesin seçmesi mümkün olmayan dersler. Mesela ateistlerin, Hristiyanların, Musevilerin, vb. bu dersleri seçmeleri mümkün değil. Demek ki sadece bir kesim için seçmeli dersler söz konusu... Seçme işi de tabii öğrencinin değil, öğretmenin ve okul müdürünün işi olmak kaydıyla... Dolayısıyla seçmeli ders söylemi sadece işi kılıfına uydurmak için...

Aslında kanunlar sadece yolu açar. Asıl uygulama yönetmeliklerle, tüzüklerle ve talimatnamelerle gerçekleşir. Bakanlık gerisini getirecektir. Mesela her okulda bir mescit ve abdest alma mekânları, Hz. Muhammed köşesi, vb. zamanla kotarılır... Bir sonraki aşama mesela artan okul ihtiyacını karşılamak için camilerin de "Laik eğitim"e açılması olabilir... Camiyle okul arasındaki ayrım artık iyice silikleştikçe göre... Aslında tartışmaların bir anlam taşıyabilmesi için yapılacak şey gayet basit: Devlet dinden elini çeksin. Buna var mısınız? Aksi halde ikiyüzlülüğün bir âlemi yok. Eğitim sistemi tartışmalarına katılan "ilmi kendilerinden menkûl zevât, "birbirinden değerli uzman konuklar" ve "her konunun uzmanlarının" ağzından hiç böyle bir şey duydunuz mu? Peki bu ne demektir? Eğitim sisteminden önce rejimin niteliğini tartışmaya cüret etmek demektir...

Kapitalizm geçerliyken "demokratik eğitim" mümkün değildir.

Demokratik eğitim, her sınıfsal kökenden çocukların eğitim kurumlarından eşit yararlanmaları anlamındadır. Eğitimin demokratikleşmesiye eğitimin özgürlük ve demokrasi ilkeleri temelinde yürütülmesi demeye gelir. Şimdilerde özelleştirme dalgası pupa yelken yol alırken, artık "demokratik eğitim" diye bir şey retorik olarak bile gündemde değildir. Yoksul kesim çocuklarına burs vermek gibi yöntemlerle eğitim eşitsizliğini gidermek mümkün değildir. Bir küçük köylü çocuğunun veya bir işçi çocuğunun, bir işportacının veya işsiz çocuğunun, eğitim sistemi karşısındaki konumu, bir büyük

kapitalist patronun, yüksek yargı üyesinin, baro başkanının, profesörün, müsteşarın, siyasi parti başkanının, ünlü bir şarkıcının veya sinema oyuncusunun, vb. çocuğuna göre son derecede dezavantajlıdır. Elit sınıfın çocukları elit okullarında eğitim görürler ve o kadar sistemin ihtiyacını az-çok karşılar. Emekçi sınıftan da elit okullarına veya "iyi üniversitelere" tırmananlar olsa da bunlar istisnadır. Zaten şimdilerde eğitimin paralılaşması-özelleştirilmesiyle o dar yol da kapanmaktadır. Osmanlı döneminde "reaya oğlu reaya olur" denirdi. Şimdilerde artık işçi/emekçi oğlu işçi/emekçi olur denecektir ama bir iş bulabilme ihtimali de zorlaşmak kaydıyla... Dolayısıyla artık geçerli slogan: Parası olan/parayı veren eğitim hizmetini satın alır şeklindedir. Oysa eğitimin bir hak ve kamu tarafından sunulması gereken bir hizmet olması gerekir... Eğitimin bir kâr aracına dönüştürülmesi demek bu hakkın yok sayılması demektir... Neden sevgili "uzmanlarınız" bu sorunu tartışma zahmetine katlanmıyor? Eğer eğitim hizmetleri özelleştiriliyorsa, sağlık hizmetleri özelleştiriliyorsa, belediye hizmetleri özelleştiriliyorsa, velhasıl akla gelen her şey özelleştiriliyorsa, parayla alınır-satılır birer metaya dönüştürülüyorsa, o zaman insanlar neden vergi veriyorlar? Vergiler ne için denmeyecek midir? Bir soru daha: Bu ülkede vergiyi kim veriyor ve/veya ne kadarını kim veriyor? Söz konusu olan vergi mi yoksa haraç mı? İki- üç yüzyıl kadar önce Batı Avrupa'da bir slogan şöyleydi: Temsil yoksa vergi de yok... Bu gün de şöyle bir slogan gerekmiyor mu: Kamu hizmeti/sosyal hizmet yoksa vergi de yok... Elbet bir gün asıl sorunlar da tartışma gündemine gelecektir, mesela mülkiyet sorunu gibi...

Zilkade
1433

tevhid
EKİM'12 • SAYI: 9

69

Neo-Putperestliğe Kan Pompalama Merkezleri: Milli Eğitim Kurumları!

Tağuti rejimin okullarda hedeflediği; daha taptaze iken çocukları istediği doğrultuda işlevsiz birer bitki haline getirmektir. Başka bir deyişle; kendi sistemine kan pompalama merkezi haline getirilen bu okullarda, neo-putperestliğe yeni eleman temini sağlamak, körpecik beyinleri alıklaştırp, düşünme ve muhakeme etmelerini dumura uğratmaktır.

Yaşadığımız çağda tağutların tarihten beri süregelen sütunlarından birisi de hiç şüphesiz eğitim sistemidir. Tağuti rejimlerin kendi tahtlarını tevhide depremlerden veya diğer ideolojik çalkantı ve kaoslardan koruyabilmek için kazıklara ihtiyacı vardır. Bu kazıklar var olan rejimi ayakta tutan birer sütun mesabesindedir.

"Ve kazıklar sahibi Firavun'a"¹

Her azgın tağutun buna mutlak surette ihtiyacı vardır. Ayakta kalmak, hegemonyalarını, tasallutlarını cebren de olsa devam ettirebilmek adına küfrün sancağını elden ele, nesilden nesile aktaracak bir merkez inşa edip, ona özen göstermeye ihtiyaç duymaktadırlar. Çünkü insanoglular bir çok sebepten ötürü dahi zayıf düşerken, insan ürünü olan bu kanun ve onu yürüten, himaye eden bir sistem de günden güne zayıflayacaktır. Farklı seslere dahi tahammül edemeyen bir sistem elbette ki kendisini dıştan gelecek fikirlere, akımlara karşı korumaya çalışacaktır. Zayıflaması hakikat olan sistem de muhakkak zayıflığı bertaraf edecek, güçlenmesini sağlayacak, hayatını idame ettirebilmesi için kan pompalayacak masumane bir birime ihtiyacı vardır.

Bu birimin adı da; Milli Eğitim Sistemi'dir.

Aslına bakılacak olursa Formal/Resmi Eğitim Sistemi eleştiriye oldukça açıktır. Zira otorite kimin elinde ise, bu sistem de onun elinde olmuş oluyor. Marksist bir otorite, kendi ideolojisini halka bilim adı altında verebileceği gibi, Laik sistem de aynı şekilde davranacaktır. Muhafazakâr(!) kesim de kendi sapkın ideolojilerini farklı algılarla halka empoze edebilir. Bu sebeple kırbaç kimin elinde ise, halkın körpecik

1. 89/Fecr, 10

beyinlerine indirme, onları kördüğüm ile bağlama yetkisi onlardadır.

Şu anda yetki AKP iktidarında olduğu için, kırbacın cinsini, büyüklüğünü kendi kabullerine göre ayarlamaktadır. Buna mukabil ulusalcı laikler de şu anki Formal Eğitimi eleştirmektedirler. Aslına bakılacak olursa hepsi aynı ama hizmet etmektedirler. Bunlar sadece neo/modern-putperestliğin farklı mezhepleridir. Hepsine sorduğunuzda tek doğrunun kendileri olduğunu, modern dünya düzeni çerçevesinde hareket ettiklerini, yeryüzünü ıslah için en iyisinin kendi eğitim sistemleri olduğunu dile getirmektedirler.

"Onlara: Yeryüzünde fesat çıkarmayın, denildiği zaman, 'Biz ancak ıslah edicileriz' derler. Şunu bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir, lâkin anlamazlar." ²

Şu anda yeni çıkan 4+4+4(=neo-putperest nesil) sistemine binaen birbirini yiyen iki tafenin manzarası dahi bu kurumlara maymun iştahlı oluşlarının göstergesidir. Her iki taraf da bu kurumları hegemonyasına alıp, kendi istediği düzeyde bireyler yetiştirmek için çaba sarf etmektedirler. Sözün özü, bu yönüyle bakıldığında eğitim sistemi, iktidar savaşının bir parçası olduğunu göstermiştir.

Aslında bu durum, bu dönemde zuhur etmiş ve kök salmış bir durum değildir. Tarihten beri zorba, azgın yöneticiler/tağutlar yeni yetişen neslin kendilerine karşı tekebbür etmelerini, kafa kaldırmalarını, hakkı haykırmalarını, kendi tahtlarını sallamalarını engellemek için en şenî/çirkin yöntemlere başvurmuşlardır. Örneğin, Firavun kendi zorba düzenine kafa kaldıracak herkesi ya köleleştirmiş, ya taşların altında ezmiştir. Onların nesillerinden de kendisine kafa tutan yiğitler çıkması korkusu ile katletmiştir.

"İşte o (Musa), tarafımızdan kendilerine hakkı getirince: 'Onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün, kadınları sağ bırakın!' dediler. Ama kâfirlerin tuzağı elbette boşa çıkar." ³

"Firavun'un kavminden ileri gelenler dediler

ki: 'Sen Mûsâ'yı ve kavmini, bu ülkede fesat çıkarsınlar, seni ve ilâhlarını terk etsinler diye bırakacak mısın?' Firavun, 'Biz onların oğullarını öldüreceğiz, kadınlarını sağ bırakacağız. Biz onların üzerinde ezici bir güce sahibiz?' dedi." ⁴

Aslında tabloya bakılırsa bugün de durum farksız değildir. Müslüman-muvahhid nesli cebren/zorla şirk yuvalarına almaya çalışmaları dahi ne denli Firavunlaştıklarının göstergesidir. Şimdiki Müslümanların zürriyetine maymun iştahı ile saldırıp, laik-zombiler yapmak istemeleri de Firavun'un katliamından farksızdır. Musa *aleyhisselam* ve kavminin kendi ilahlarını terk etmelerine dahi tahammül edemeyen putperest anlayış ile; muvahhidlere baskı yapıp kendi eğitimlerine dahi tahammül edemeyen neo-putperest anlayış!..

Neo-putperest anlayışın yakın tarihi, günümüz eğitim anlayışını ortaya çıkaran bir turnusol kâğıdı mesabesinde. O döneme baktığımızda bugünkü şirk bataklığının başlangıcını ve köklerini görmüş oluruz.

Neo-Putperestliğin Masumane Kisesi: Modern ve Ulusal Eğitim Sistemi!

Kuzu postuna bürünen şirkin kurtlarının, eğitimin köklerini kelerin deliğine girseler bile takip ettikleri batılılardan aldıkları noktasında bir şüphe bulunmamaktadır. Bugünkü eğitimin kökleri asırlar öncesine dayanan bir sınıf mücadelesi ve ideolojik çatışmadan ibarettir. 12. yüzyılda kiliseden ayrılarak, toplum üzerindeki tahakkümünü/egemenliğini güçlendirmek için kurulan eğitim birimleri, ileride kilise ile mücadelede önemli bir rol üstlenmiştir. Kilisenin karşısında tüm alanlarda güçlenmek isteyen Burjuva⁵, siyasal iktidarı ele geçirmek için; sanat, felsefe, edebiyat ve bilimi bünyesine alıp, kendi hizmetine dâhil etmiştir. Aslında kilise karşısında duran bu elit tabakanın birincil hedefi, aristokrasinin yollarını tıkayıp kangren yapmak, böylece toplum üzerindeki hegemonyasını zayıflatıp, parlamenter bir sistemle halk üzerindeki tahakkümünü sağlamlaştırmaktır.

4. 7/Araf, 127

5. Köylü, İşçi (proletarya) ya da Soylu sınıfına dahil olmayıp, zenginliğini zenginliğinden alan kentli kişi. Bu kimselerin oluşturduğu sosyal sınıfa da burjuvazi denir.

2. 2/Bakara, 11-12

3. 40/Mümin, 25

Zira var olan herhangi bir ideolojik sistemi devirmenin, kısmen de olsa halkın gücünü kendi bünyesinde barındırmaktan geçtiğini bilmektedirler.

1789 Fransız İhtilali sonrası kurulan okullara bakıldığında, kuruluş amaçlarının; devletin öngördüğü, tabulaştırdığı doktrinleri/öğretile-ri kendi tahtlarını sağlamlaştırma adına halka dayatmak ve böylece sistem eksenli birer birey yetiştirmek olduğunu anlamış oluruz.

Fransa'nın bu değişimi⁶ ile beraber küreselleşen bir eğitim sisteminin ilk adımları atılmış oldu. Her devletin kendi ulusal birlik ve bütünlüğünü korumak adına hızla ilerleyen bir virüs gibi Merkezi Eğitim Sistemi parasız şekilde yaygınlaştı. Keleri deliğine değin takip eden TC. de buna ayak uydurarak, 'Eğitimin Merkezileşmesi/Tekelleşmesi' anlamına gelen Tevhid-i Tedrisat'ı çıkarmış oldu. Bununla kendi şirk öğretilerinin dışındaki tüm eğitim kurumlarını merkezileşmek/tekelleşmek adına kapattı. Zaten merkezileşme meraklıları nerede ideolojik tehlike görse, oraya aynı zehri pompalamaktadırlar.

Tevhid-i Tedrisat ile başlayan süreç, ardından harf, şapka vb. inkılaplarını da beraberinde getirdi. Böylece yıllarca okunan ilim, bir gecede filme dönüştü. Başka bir ifade ile bir gecede bütün halk cahil bırakılmıştı. Halkı formatlama maksatlı bu girişimden sonra, artık sırada '10 yılda 15 milyon genç/putperest' çığırtkanlığına binaen, koca bir topluma şirkin enva-i çeşidini ekmek vardı.

Bu planın bir parçası olarak yeryüzündeki tağutların en bağilerinden, insanlıktan zerre nasibini almamış İsmet(siz) İnönü'nün de bu bağlamda yaptığı ilk girişim, taşra, mezra, köylerde yaşayan halkın zürriyetini yozlaştırıp, kimliksiz, şuursuz hale getirdikten sonra sisteme entegre etme çabası ile Köy Enstitülerini kurmak oldu. 17 Nisan 1927 tarihli ve 3803 sayılı yasa ile açılan bu okulların, Anadolu'nun tümünde okul ve öğretmen olmamasına binaen açıldığı, sistem tarafından dile getirilmiştir. Mevcut sistem harf inkılabı ile cahil bıraktığı halkı bir kenara bırakarak, yeni nesli ve öğretmenleri kendi şirk

6. Bu değişim dünyada o denli yankı bulmuştur ki ulus devletlerin şekillenmesine yön vermiştir. Ayrıca bununla bir çağ kapanıp, yeni bir çağ açılmıştır.

öğretileri doğrultusunda yetiştirmek için 'her köye bir okul, bir öğretmen' kisvesi ile şirkin tohumlarını saçmaya başladı.

Zaman ilerledikçe ulusalcıların komünist yuvalarına döndüğü için tepkisini alan bu Enstitüler, örflerine bağlı kesimden de fuhuş yuvasına döndüğü için ciddi tepkiler almıştır. Kamuoyunun bu gibi söylentilerle çalkalanması İnönü'yü tedirgin etmiş, yaklaşan seçimleri kaybetme korkusu ile Köy Enstitülerini kapatmıştır. Aslında mevcut sistem bu hareketi ile bir bakıma kendi putunu yapıp, acıkınca yiyen putperest zihniyetinin 20. yüzyıldaki tablosunu resmediyordu. Köylü kesimin ciğerparelerini birer şirk makinasına dönüştürdükten sonra geçen 8 yıllık deneyim sonrası bu kamplar tarih çöplüğüne gömülmüştür. İşin şaşılacak ve dikkat çeken yönü ise bu şirk fabrikalarını aynı el kapatıyordu: İsmet İnönü!

Daha sonra halkın gönlünü/oyunu fethetmek için ekstra bir hamle de İHL'lerin önünü açmakla gelmiş oldu. Sistem bununla da bir taşla birden fazla kuş vuruyordu. Bir yandan kabul ettikleri öğretiler eksenindeki din telakisini kendi tahtını sağlamlaştırmak için halka vermiş, bir yandan halkın dini isteklerini bastırmış, bir yandan da dinsiz olmadıklarını kamuoyuna göstermiş oluyordu. Her daim çarcını döndürme gayreti güden sistem için İHL, Kur'an Kursu, camii açmak, imam atamak vs. gayet doğaldır. **Zira burada hizmet edilen din değildir. Bilakis, Laik eğitim sisteminin kendi hedefleri doğrultusunda nesil yetiştirirken, halkta şişkinlik yapan 'Laiklik, dinsizliktir' algısının oluşturduğu havayı söndürmek için tağutların siboba dokunmasından ibarettir.**

Zilcade
1433

Tağuti bir rejimin bu yönden esecek bir rüzgarı engellemek için hazırlık yapmaması mümkün olabilir mi? Diyanet gibi bir teşkilat kurulması dahi amaçlarını ifşa etmiyor mu? **T.C. Anayasasının 136. maddesinde; 'Genel idare içinde yer alan Diyanet İşleri Başkanlığı, laiklik ilkesi doğrultusunda, bütün siyasî görüş ve düşüncülerin dışında kalarak ve milletçe dayanışmayı ve bütünleşmeyi amaç edinerek, özel kanununda gösterilen görevleri yerine getirir' hükmü yer almaktadır.**

TC.'nin bu keşmekeş tarihini bir kenara bırakıp, şunu icmalen özetleyebiliriz ki; bugün ulus devletlerdeki (TC. de dâhil) yaygın olan eğitimin kökü, pedagojik bir eğitime dayalı değil, tamamen her zerresine kadar ideolojik bir eğitime dayalıdır. Yani talim ve terbiyeye dayalı olmayıp, tamamen laik sistemin istediği bir birey yetiştirmek amaçlıdır. Buna binaen müfredatta verilen derslerin hepsinde de ideolojik unsurlar bulunmaktadır. Bunu ilkokuldan, lise ve üniversite müfredatlarında yer alan derslerin içeriğine bakarak görmek gayet mümkündür.

*'Okullarda aktarılan bilgi, beceri ve davranışların nötr olduğunu söylemek ve eğitimin 'ideolojik' bir boyutunun asla bulunmadığını iddia etmek; modern okulların varlık sebeplerine aykırı bir durum arz eder. Okullarda öğretmek için seçilen ve dağıtılan bilgi, davranış kalıpları, dil kodları, kültürel sermaye ve ideoloji; toplumun ya da öğrencilerin ihtiyaçlarına göre değil, eğitim kurumları üzerinde baskı oluşturan iktidarın isteklerine göre şekillenir.'*⁷

Eğitim Sistemindeki Şirkler ve Batılılıklar

İşin başında Allah'ın hakkını çiğneyen tağutlardan ve onları ayakta tutan kurumlardan bahsediyorsak, arka planında salt bilgi ve pedagoji/çocuk terbiyesi vermesi asla ve kat'a düşünülemez. Bilakis birçok yönden kendilerine fayda sağlamayan, sadece halka hizmet verme-

leri ihtimal dışıdır ki, bunu iddia etmek dahi akıl tutulmasından öte bir şey değildir. Hele ki bu, sermayenin bir parçası olup, eğitim sektörünün 25 milyar dolarlık bir dilimi kapsadığı düşünülürse, burada çok yönlü iştah kabartıcı unsurların varlığı kaçınılmazdır.

Tağuti rejimin okullarda hedeflediği; daha taptaze iken çocukları istediği doğrultuda işlevsiz birer bitki haline getirmektir. Başka bir deyişle; kendi sistemine kan pompalama merkezi haline getirilen bu okullarda, neo-putprestliğe yeni eleman temini sağlamak, körpecik beyinleri alıklaştırp, düşünme ve muhakeme etmelerini dumura uğratmaktır. Bunun yanında halkı kimliksizleştirme politikaları daha ilkokuldan verilmektedir. Başka bir ırka mensup insanları cebren Türk olduğuna hükmetmek, dillerini bilinmez hale getirmeye gayret göstermek bunun en bariz örneğidir.

Bu sistemin hedefinin en bariz göstergesi okullarında yaptıkları uygulamalardır. Örneğin, müfredata bakın. Hemen hemen her derste Allah'ın dinine savaş açmış, bırakın şer'i kanunları, Arapça'ya şeklen benzeyen bir yazıya dahi tahammül edememiş kişinin boy boy fotoğrafları ve söylemleri yerini almıştır. *'Din Kültürü'* denilen dini yozlaştıran derste dahi dinden nasibini almamış bir kişinin din hakkındaki görüşlerine yer verilmesi sistemin ideolojik buhranlara girdiğinin alameti olsa gerek. Yine çocukları okula sokmadan önce putun karşısında ettirdikleri yemin ise işin vahametini ortaya koymaktadır. Bunları her akıl sahibi küçüklüğünden beri bildiği için bu bahsi uzatmaya hacet yoktur. Lakin şunları sormakta fayda var... Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* kendi zamanındaki putların tek bir tanesine el dahi sürmez ve sürdürmezdi. Ali *radiyallahu anh* daha küçücükken elini puta değdirmesine -ki bu kişiyi tazim maksadı ile yapmadığı müddetçe küfre sokmaz- dahi tahammül edemeyen bir Peygamber, nasıl olur da Ebu Cehil'in okullarında putun karşısında, puta ve o putun getirdiği/dayattığı ideolojiye bağlılık ve sadakat yemini edilmesine izin verebilir?

7. Michael W. Apple, *Ideology and Curriculum 1979/ Education and Power 1982*

Kendisini İslam'a nispet edenlere -hassaten tağutu reddettiğini söyleyip çocuğunu bu kurumlara veren zavallılar- Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* Ali, İbni Mesud, İbni Abbas, İbni Ömer *radıyallahu anhum* gibi gençleri elleriyle götürüp, Ebu Cehil'in putu karşısına dikip, sadakat yemini ettireceğini sorsak hemen baştan karşı çıkarlar. Lakin iş kendi dönemlerindeki putun ideolojisi ekseninde kurulan mabedlerinden sakınmaya gelince, laf cambazlığı en güzel yaptıkları şey haline gelir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanındaki Lat, Menat, Uzza vs.den bahsedip bunu bu zamandaki insanlara anlatıp, sakınmalarını söylemek ne kadar isabetlidir? Nuh *aleyhis-selam* zamanındaki putlar Kur'an'da zikredilirken ana tema *'bunlardan sakınmak'* değildir. Zira o putların esamesi dahi halkın arasında okunmamaktadır. Ana tema, geçmiş ümmetler şirke hangi saikle düştü iseler ondan ders çıkarmak, yaşanan vakıada hangi türden şirk varsa ondan beri olmaktır. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* kendi döneminde Vedd, Suva, Yeğus, Yeuk ve Nesr'i⁸ gündem dahi etmemiştir. Lakin bugünkü şirk yuvalarına çocuklarını gönderenler vakıadan kopuk, Kur'an-Sünnet ekseninin dışında bir anlayışa sahip olduklarını at gözlüklerini çıkaramadıkları için anlamamaktadırlar. **Aslında bu mesele bir takım zevatın zırvaladığı azimet-ruhsat meselesi değil, bilakis mesele iman ve küfür meselesidir!**

Özetle neo-putperest nesil üretmeye çalışan bir kuruma koşuşturup, çocuklarını neo-putperest okullara *'istediğin gibi yontabilirsin'* zihniyeti ile teslim edenlerin İslam iddiasında bulunması, garabet dolu safsatadan başka bir şey değildir.

Bizler Ne Yapmalıyız?

İslam'ın, Zaruret-i Hamse'den⁹ saydığı bir durum da neslin koruma altına alınmasıdır. Bizlerin bu bağlamda neseplerimizi korumaya almaya gayret etmemiz gerekmektedir. Zira şirkin yolları çoğalmış ve çepeçevre bizleri kuşatmıştır. Başında hayır olarak zannettiğimiz hangi yoldan yürümek istesek, sonunda mutlaka şirkin bir türü ile karşılaşabiliyoruz.

Bugün her köşe başında Allah yolundan alıkoymak için bu puthaneler, tapınaklar dikil-

mektedir. Tağutlar bunları gayeleri doğrultusunda, hem de servet harcıyarak yapmaktadırlar.

*"Şüphesiz ki inkâr edenler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harcıyacaktı. Ama sonunda bu, onlara yürek acısı olacak ve en sonunda mağlûp olacaklardır. Kâfirlikte ısrar edenler ise cehennemde toplanacaklardır."*¹⁰

Kur'an'ın dikkat çektiği bu hakikati hepimiz aynı olarak müşahade etmekteyiz. Lakin bu yapılan saldırılara karşı onların formal eğitime karşılık kendi imkanlarımız ile neslimizi koruma altına almak zorundayız. Bunun yolu da **samimiyet, istikrar ve sürekli bir bilinçlenmekten** geçer. Bunun yanında onlara şirin görünmeye gayretkâr olup, okula gönderme fanatikleri olan sapkınlara karşı hem gençlerimizi, hem daveti yeni kabul edenleri irşad etmeliyiz. Yoksa bizden sonra daveti hamledecek nesilleri bu bataklığa kendi ellerimizle itmiş, ilerleyen zamanlarda onlarla özdeşleşen, onlardan farkı olmayan bir neslin tohumlarını atmış oluruz.

Allah'ım neslimizi ve zürriyetimizi putperestlerden ve onların tasallutlarından muhafaza et! Amin...

Dualarımızın sonu; Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. ■

8. 71/Nuh, 23

9. Din, can, mal, akıl ve nesep.

10. 8/Enfal, 36

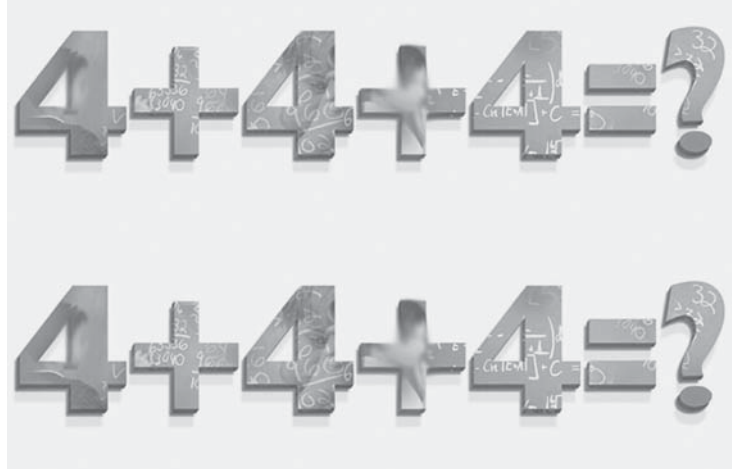
Neden 12 Yıl Zorunlu Eğitim?

Modern tağutların işletmiş oldukları bu sistem, onların ‘Ağaç yaş iken eğilir’ düsturunu çok iyi anladıklarını göstermektedir. Çünkü çocukluk dönemindeki talim ve terbiye insanın gelişiminde büyük bir öneme sahiptir.

Bilindiği gibi yakın bir zamanda çok tartışmalı olsa da eğitimde büyük bir değişiklik yapıldı. Bu değişiklik, eğitimde ‘4+4+4’ sistemi diye isimlendirildi ve bu şekilde yasalaştırıldı.

4+4+4 sistemi?

Peki, ‘4+4+4’ sistemi nedir? Kısaca bahsedecek olursak; bu sistem, önceden yürürlükte olan eğitim sisteminde birçok şeyi değiştirmiştir. Yani bu yeni sistem ile beraber eğitim sisteminin omurgasının neredeyse tamamına yakını değişmiş oldu. Bu değişikliklerden bazıları ise Milli Eğitim Bakanlığı sekiz yıl kesintisiz olan temel eğitimi, bu sistemle kademeli olarak on iki yıla çıkardı. Böylece ilk dört yılda herkes temel eğitimi alacak ondan sonraki dönemlerde isteyen orta öğretime imam hatiplerde veya mesleki okullarda, isteyen de normal okullarda devam edebilecek. Yine ‘4+4+4’ sistemiyle beraber okula başlama yaşı yedi yaşından beş yaşına indirildi.

+4 Yıl Artırma -2 Yıl Erkene Alma

Bizim burada üzerinde duracağımız konu okula başlama yaşının iki sene daha erkene alınması ve kademeli olan zorunlu eğitimin ‘dört yıl’ daha eklenerek artırılması olacaktır. ‘Bu mesele üzerinde neden durmamız gerekiyor?’ diye düşünecek olursak bunun sebebi şudur; Yeryüzünde ister eski ister yeni ve modern hiçbir tağut yok-